

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind procedura insolvenței

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I **Dispoziții generale**

Art. 1. – (1) Procedura generală prevăzută de prezenta lege se aplică următoarelor categorii de debitori aflați în stare de insolvență sau de insolvență iminentă, cu excepția celor prevăzuți la alin.(2) lit.c) și d):

1. societățile comerciale;
2. societățile cooperative;
3. organizațiile cooperatiste;
4. societățile agricole;
5. grupurile de interes economic;
6. orice altă persoană juridică de drept privat care desfășoară și activități economice.

(2) Procedura simplificată prevăzută de prezenta lege se aplică debitorilor aflați în stare de insolvență, care se încadrează în una din următoarele categorii:

- a) comercianți, persoane fizice, acționând individual;
- b) asociații familiale;
- c) comercianți care fac parte din categoriile prevăzute la alin.(1) și îndeplinesc una din următoarele condiții:
 1. nu dețin nici un bun în patrimoniul lor;

2. actele constitutive sau documentele contabile nu pot fi găsite;
3. administratorul nu poate fi găsit;
4. sediul nu mai există sau nu corespunde adresei din registrul comerțului.

d) debitori care fac parte din categoriile prevăzute la alin.(1), care nu au prezentat documentele prevăzute la art.28 alin.(1) lit.b), c), e) și h), în termenul prevăzut de lege;

e) societăți comerciale dizolvate anterior formulării cererii introductive;

f) debitori care și-au declarat prin cererea introductivă intenția de intrare în faliment sau care nu sunt îndreptățiți să beneficieze de procedura de reorganizare judiciară prevăzută de prezenta lege.

Art. 2. – Scopul prezentei legi este instituirea unei proceduri colective pentru acoperirea pasivului debitorului aflat în insolvență.

Art. 3. – În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *insolvența* este acea stare a patrimoniului debitorului care se caracterizează prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datoriilor exigibile:

a) insolvența este prezumată ca fiind vădită, atunci când debitorul, după 30 de zile de la scadență, nu a plătit datoria sa față de unul sau mai mulți creditori;

b) insolvența este iminentă atunci când se dovedește că debitorul nu va putea plăti, la scadență, datoriile exigibile angajate, cu fondurile bănești disponibile la data scadenței;

2. *averea debitorului* reprezintă totalitatea bunurilor și drepturilor sale patrimoniale - inclusiv cele dobândite în cursul procedurii insolvenței - care pot face obiectul executării silite, în condițiile reglementate de Codul de procedură civilă;

3. *procedura colectivă* este procedura în care creditorii recunoscuți participă împreună la urmărirea și recuperarea creanțelor lor, în modalitățile prevăzute de prezenta lege;

4. *data deschiderii procedurii* reprezintă:

a) în cazul cererii debitorului de deschidere a procedurii, data pronunțării încheierii prevăzute la art.32 alin.(1);

b) în cazul cererii creditorului de deschidere a procedurii, data pronunțării sentinței judecătorului-sindic, prevăzută la art.33 alin.(4) sau (6);

5. *debitorul* este persoana fizică sau persoana juridică de drept privat, care face parte dintr-una din categoriile prevăzute la art.1, al cărei patrimoniu este în stare de insolvență;

6. prin *creditor îndreptățit să solicite deschiderea procedurii insolvenței* se înțelege creditorul a cărui creanță împotriva patrimoniului debitorului este certă, lichidă și exigibilă de mai mult de 30 de zile;

7. prin *creditor* se înțelege persoana fizică sau juridică care deține un drept de creanță asupra averii debitorului și care a solicitat, în mod expres, instanței să îi fie înregistrată creanța în tabelul definitiv de creanțe sau în tabelul definitiv consolidat de creanțe și care poate face dovada creanței sale față de patrimoniul debitorului, în condițiile prezentei legi. Au calitatea de *creditor*, fără a depune personal declarațiile de creanță, salariații debitorului;

8. *creditorul îndreptățit să participe la procedura insolvenței* este acel creditor care a formulat și i-a fost admisă, total sau în parte, o cerere de înregistrare a creanței sale pe tabelul definitiv al creanțelor contra debitorului și care are dreptul de a participa și vota în adunarea creditorilor, inclusiv asupra unui plan de reorganizare judiciară admis de judecătorul-sindic, de a fi desemnați în calitate de membri ai comitetului creditorilor, de a participa la distribuțiile de fonduri rezultate din reorganizarea judiciară a debitorului sau din lichidarea averii debitorului, de a fi informat sau notificat cu privire la desfășurarea procedurii și de a participa la orice altă procedură reglementată de prezenta lege;

9. *creanțele garantate* sunt creanțele persoanelor care beneficiază de o garanție reală asupra bunurilor din patrimoniul debitorului, indiferent dacă acesta este debitor principal sau terț garant față de persoanele beneficiare ale garanțiilor reale;

10. *creanțele salariale* sunt creanțele ce izvorăsc din raporturi de muncă între debitor și angajații acestuia. Aceste creanțe sunt înregistrate din oficiu în tabelul de creanțe de către administratorul judiciar/lichidator;

11. *creanțele bugetare* reprezintă creanțele constând în impozite, taxe, contribuții, amenzi și alte venituri bugetare, precum și accesoriile acestora;

12. *valoarea prag* reprezintă cuantumul minim al creanței, pentru a putea fi introdusă cererea creditorului. Acesta este de 10.000 lei, iar pentru salariați, de 6 salarii medii pe economie;

13. *creditorii chirografari* sunt creditorii debitorului care nu au constituite garanții față de patrimoniul debitorului și care nu au privilegii însoțite de drepturi de retenție, ale căror creanțe sunt curente la data deschiderii procedurii, precum și creanțe noi, aferente activităților curente în perioada de observație;

14. *activitățile curente* reprezintă acele fapte de comerț și operațiuni financiare propuse a fi efectuate de debitor în perioada de observație, în cursul normal al comerțului său, cum ar fi:

a) continuarea activităților contractate, conform obiectului de activitate;

b) efectuarea operațiunilor de încasări și plăți aferente acestora;

c) asigurarea finanțării capitalului de lucru în limite curente;

15. *perioada de observație* este perioada cuprinsă între data deschiderii procedurii și data confirmării planului sau, după caz, a intrării în faliment;

16. *tabelul preliminar de creanțe* cuprinde toate creanțele născute înainte de data deschiderii procedurii curente, scadente, sub condiție sau în litigiu, acceptate de către administratorul judiciar în urma verificării acestora. În tabel va fi menționată atât suma solicitată de către creditor, cât și suma acceptată și rangul de preferință. În cazul procedurii simplificate, în acest tabel se vor înregistra și creanțele născute după deschiderea procedurii și până la momentul intrării în faliment;

17. prin *tabel definitiv de creanțe* se înțelege tabelul care cuprinde toate creanțele asupra averii debitorului la data deschiderii procedurii, acceptate în tabelul preliminar și împotriva cărora nu s-au formulat contestații în conformitate cu prevederile art.73, precum și creanțele admise în urma soluționării contestațiilor. În acest tabel se arată suma solicitată, suma admisă și rangul de prioritate a creanței;

18. *tabelul suplimentar* cuprinde toate creanțele născute după data deschiderii procedurii generale și până la data începerii procedurii falimentului, acceptate de către lichidator în urma verificării

acestora. În tabel va fi menționată atât suma solicitată de către creditor, cât și suma acceptată și rangul de preferință;

19. *tabelul definitiv consolidat* va cuprinde totalitatea creanțelor ce figurează ca admise în tabelul definitiv de creanțe și cele din tabelul suplimentar necontestate, precum și cele rezultate în urma soluționării contestațiilor la tabelul suplimentar. În situația în care s-a dispus intrarea în faliment după confirmarea unui plan de reorganizare, urmează a se întocmi o variantă actualizată a tabelului definitiv consolidat, în concordanță cu programul de plată a creanțelor, cuprins în planul de reorganizare și cu deducerea sumelor achitate pe parcursul desfășurării acestuia;

20. *reorganizarea judiciară* este procedura ce se aplică debitorului, persoană juridică, în vederea achitării datoriilor acestuia, conform programului de plată a creanțelor. Procedura de reorganizare presupune întocmirea, aprobarea, implementarea și respectarea unui plan, numit *plan de reorganizare*, care poate să prevadă, împreună sau separat:

- a) restructurarea operațională și/sau financiară a debitorului;
- b) restructurarea corporativă prin modificarea structurii de capital social;
- c) restrângerea activității prin lichidarea unor bunuri din averea debitorului;

21. *categoria de creanțe defavorizate* este prezumată a fi categoria de creanțe pentru care planul de reorganizare prevede cel puțin una dintre modificările următoare pentru oricare dintre creanțele categoriei respective:

- a) o reducere a cuantumului creanței;
- b) o reducere a garanțiilor sau a altor accesorii, cum ar fi reeșalonarea plăților în defavoarea creditorului;
- c) valoarea actualizată cu dobânda de referință a Băncii Naționale a României, dacă nu este stabilit altfel prin contractul privind creanța respectivă sau prin legi speciale, este mai mică decât valoarea la care a fost înscrisă în tabelul definitiv de creanțe;

22. prin *program de plată a creanțelor* se înțelege tabelul de creanțe menționat în planul de reorganizare care cuprinde cuantumul sumelor pe care debitorul se obligă să le plătească creditorilor, prin

raportare la tabelul definitiv de creanțe și la fluxurile de numerar aferente planului de reorganizare, și care cuprinde:

a) cuantumul sumelor datorate creditorilor conform tabelului definitiv de creanțe pe care debitorul se obligă să le plătească acestora;

b) termenele la care debitorul urmează să plătească aceste sume;

23. prin *procedura falimentului* se înțelege procedura de insolvență concursuală colectivă și egalitară care se aplică debitorului în vederea lichidării averii acestuia pentru acoperirea pasivului, fiind urmată de radierea debitorului din registrul în care este înmatriculat;

24. *procedura generală* reprezintă procedura prevăzută de prezenta lege prin care un debitor care îndeplinește condițiile prevăzute la art.1 alin.(1), fără a le îndeplini simultan și pe cele de la art.1 alin.(2), intră, după perioada de observație, succesiv, în procedura de reorganizare judiciară și în procedura de faliment, sau separat, numai în reorganizare judiciară sau doar în procedura de faliment;

25. *procedura simplificată* reprezintă procedura prevăzută de prezenta lege prin care debitorul care îndeplinește condițiile prevăzute la art.1 alin.(2) intră direct în procedura de faliment, fie o dată cu deschiderea procedurii insolvenței, fie după o perioadă de observație de maximum 60 de zile, perioadă în care vor fi analizate elementele arătate la art.1 alin.(2) lit.c) și d);

26. *administratorul special* este reprezentantul desemnat de adunarea generală a acționarilor/asociaților debitorului, persoană juridică, să efectueze în numele și pe seama acestuia, actele de administrare necesare în perioadele de procedură când debitorului i se permite să-și administreze activitatea și să le reprezinte interesele în procedură pe perioada în care debitorului i s-a ridicat dreptul de administrare. Adunarea generală a acționarilor, asociaților sau membrilor persoanei juridice va fi convocată de administratorul judiciar sau de lichidator, pentru desemnarea administratorului special, în termen de maximum 20 de zile de la deschiderea procedurii sau, după caz, de la ridicarea dreptului debitorului de a-și administra averea. Adunarea generală va fi prezidată de administratorul judiciar sau de lichidator, după caz.

27. *administratorul judiciar* este persoana fizică sau juridică, practician în insolvență, autorizat în condițiile legii, desemnat să exercite

atribuțiile prevăzute la art.20 în perioada de observație și pe durata procedurii de reorganizare;

28. *lichidatorul* este persoana fizică sau juridică, practician în insolvență, autorizat în condițiile legii, desemnată să conducă activitatea debitorului și să exercite atribuțiile prevăzute la art.25 în cadrul procedurii de faliment, atât în procedura generală, cât și în cea simplificată;

29. *buletinul procedurilor de insolvență* reprezintă publicația editată de Oficiul Național al Registrului Comerțului care are drept scop publicarea citațiilor, convocărilor, notificărilor și comunicărilor actelor de procedură efectuate de instanțele judecătorești, administratorul judiciar/lichidator după deschiderea procedurii prevăzute de prezenta lege;

30. *ridicarea dreptului de administrare* atrage suspendarea mandatului administratorului special sau al consiliului de administrație al debitorului. În cazul ridicării dreptului de administrare al debitorului, conducerea acestuia este preluată de administratorul judiciar sau de lichidator, după caz;

31. prin *contract financiar calificat* se înțelege orice contract având ca obiect operațiuni cu instrumente financiare derivate realizate pe piețele reglementate, piețele asimilate sau piețele la buna înțelegere, astfel cum sunt acestea reglementate;

32. prin *consumator captiv* se înțelege consumatorul care, din considerente tehnice, economice sau de reglementare, nu poate alege furnizorul;

33. *operațiunea de compensare bilaterală (netting)* presupune realizarea, în legătură cu unul sau mai multe contracte financiare calificate, a uneia sau a mai multora dintre următoarele:

a) încetarea unui contract financiar calificat și/sau accelerarea oricărei plăți sau îndepliniri a unei obligații ori realizări a unui drept în baza unuia sau a mai multor contracte financiare calificate având ca temei un acord de compensare bilaterală (netting);

b) calcularea sau estimarea unei valori de compensare, valori de piață, valori de lichidare ori valori de înlocuire a oricăreia dintre obligațiile sau drepturile la care se referă lit.a);

c) conversia într-o singură monedă a oricărei valori, calculată potrivit lit. b);

d) compensarea, până la obținerea unei sume nete (off-set), a oricăror valori calculate potrivit lit. b) și convertite potrivit prevederilor lit. c);

34. prin *acord de compensare bilaterală (acord de netting)* se înțelege:

a) orice înțelegere sau clauză în cadrul unui contract financiar calificat dintre două părți prin care se prevede un netting al unor plăți ori o îndeplinire a unor obligații sau o realizare a unor drepturi prezente ori viitoare rezultând din, sau având legătură cu, unul ori mai multe contracte financiare calificate („acord master de netting”);

b) orice acord master de netting între două părți prin care se prevede netting-ul între două sau mai multe acorduri master de netting („acord master-master de netting”);

c) orice înțelegere de garantare subsecventă ori în legătură cu unul sau mai multe acorduri master de netting;

35. prin *înțelegere de garantare* se înțelege orice contract/instrument de garantare a unui acord de netting sau a unor contracte financiare calificate, incluzând fără limitare: gajuri, scrisori de garanție, garanții personale și altele asemenea.

Art. 4. – (1) Toate cheltuielile aferente procedurii instituite prin prezenta lege, inclusiv cele privind notificarea, convocarea și comunicarea actelor de procedură efectuate de administratorul judiciar și/sau lichidator vor fi suportate din averea debitorului.

(2) Plățile se vor face dintr-un cont deschis la o unitate a unei bănci, pe bază de dispoziții emise de debitor sau, după caz, de administratorul judiciar, iar în cursul falimentului - de lichidator.

(3) Disponibilitățile bănești vor putea fi păstrate într-un cont special de depozit bancar.

(4) În lipsa disponibilităților în contul debitorului, se va utiliza fondul de lichidare, plățile efectuându-se pe baza unui buget previzionat pe o perioadă de cel puțin 3 luni, aprobat de judecătorul-sindic.

(5) Judecătorul-sindic va putea autoriza, pe baza documentelor justificative atașate la raportul lunar al administratorului judiciar/lichidatorului elaborat potrivit art.21 alin.(1), plata, din fondul de lichidare a cheltuielilor ce au depășit bugetul previzionat.

(6) Fondul prevăzut la alin. (4) va fi constituit prin:

a) majorarea cu 20% a taxelor percepute de oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale pentru operațiunile de înregistrare;

b) majorarea cu 20% a taxelor percepute pentru operațiunile de înregistrare în registrul societăților agricole și, în cazul asociațiilor și fundațiilor ce desfășoară activități economice, în registrul asociațiilor și fundațiilor.

(7) Sumele prevăzute la alin.(1) vor fi virate de către oficiile registrului comerțului, prin Oficiul Național al Registrului Comerțului, în contul Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România, denumită în continuare U.N.P.I.R., iar taxele prevăzute la alin.(6) lit.b) vor fi achitate la orice unitate bancară în contul menționat.

(8) U.N.P.I.R. va comunica la Oficiul Național al Registrului Comerțului și la instanțele judecătorești pe lângă care funcționează registrul societăților agricole, respectiv registrul asociațiilor și fundațiilor, numărul contului și unitatea la care acesta este deschis și orice modificări ulterioare ale acestuia.

(9) Sumele menționate la alin. (1) vor fi considerate cheltuieli de lichidare în conformitate cu art. 121 și 123 pct. (1) și vor fi înscrise în planul de distribuire prevăzut de art. 122 alin. (1).

CAPITOLUL II

Participanții la procedura insolvenței

Art. 5. – (1) Organele care aplică procedura sunt: instanțele judecătorești, judecătorul-sindic, administratorul judiciar și lichidatorul.

(2) Organele prevăzute la alin.(1) trebuie să asigure efectuarea cu celeritate a actelor și operațiunilor prevăzute de prezenta lege, precum și realizarea în condițiile legii a drepturilor și obligațiilor celorlalți participanți la aceste acte și operațiuni.

Secțiunea 1

Instanțele judecătorești

Art. 6. – Toate procedurile prevăzute de prezenta lege, cu excepția recursului prevăzut la art.8, sunt de competența tribunalului în a cărui rază teritorială își are sediul debitorul, astfel cum figurează acesta

în registrul comerțului, respectiv în registrul societăților agricole sau în registrul asociațiilor și fundațiilor, și sunt exercitate de un judecător-sindic.

Art. 7. – (1) Citarea părților, precum și comunicarea oricăror acte de procedură, a convocărilor și notificărilor se efectuează prin Buletinul procedurilor de insolvență. Comunicarea citațiilor, a convocărilor și notificărilor față de participanții la proces al căror sediu, domiciliu sau reședință se află în străinătate este supusă dispozițiilor Codului de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare. Buletinul procedurilor de insolvență va fi realizat și în formă electronică.

(2) În procedurile contencioase reglementate de prezenta lege, vor fi citate în calitate de părți numai persoanele ale căror drepturi sau interese sunt supuse spre soluționare judecătorului-sindic, în condiții de contradictorialitate. În toate celelalte cazuri se aplică dispozițiile din Codul de procedură civilă referitoare la procedura necontencioasă, în măsura în care nu contravin unor dispoziții exprese prevăzute de prezenta lege.

(3) Prin excepție de la prevederile alin.(1) se va realiza, conform Codului de procedură civilă, comunicarea actelor de procedură anterioare deschiderii procedurii și notificarea deschiderii procedurii. Pentru creditorii care nu au putut fi identificați în lista prevăzută la art.28 alin.(1) lit.c), procedura notificării prevăzute la art.61 va fi considerată îndeplinită dacă a fost efectuată prin Buletinul procedurilor de insolvență.

(4) În cazul în care debitorul este o societate tranzacționată pe o piață reglementată, judecătorul-sindic va comunica Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare hotărârea de deschidere a procedurii.

(5) Formatul și conținutul-cadru ale actelor care se publică în Buletinul procedurilor de insolvență și ale dovezii privind îndeplinirea procedurii de citare, convocare, notificare și comunicare se stabilesc prin ordin al ministrului justiției și sunt utilizate, în mod obligatoriu, de toți participanții la procedură.

(6) Notificările, cu excepția cazului în care sarcina notificării aparține altor organe care aplică procedura, și convocările prevăzute de prezenta lege cad în sarcina administratorului judiciar sau a lichidatorului, după caz.

(7) Creditorii care au înregistrat cereri de admitere a creanțelor sunt prezumați că au în cunoștință termenele prevăzute la art.62 sau la art.107, 108 sau 109, după caz, și nu vor mai fi citați.

(8) În vederea publicării citațiilor, convocărilor și notificărilor actelor de procedură efectuate de instanțele judecătorești, după deschiderea procedurii prevăzute de prezenta lege, se editează Buletinul procedurilor de insolvență, publicație editată de către Oficiul Național al Registrului Comerțului.

(9) Publicarea actelor de procedură sau, după caz, a hotărârilor judecătorești în Buletinul procedurilor de insolvență înlocuiește, de la data publicării acestuia, citarea, convocarea și notificarea actelor de procedură efectuate individual față de participanții la proces, acestea fiind prezumate a fi îndeplinite la data publicării.

Art. 8. – (1) Curtea de apel va fi instanța de recurs pentru hotărârile pronunțate de judecătorul-sindic în temeiul art.11.

(2) Termenul de recurs este de 10 zile de la comunicarea hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

(3) Recursul va fi judecat de completuri specializate, în termen de 30 de zile de la înregistrarea dosarului la curtea de apel. Citarea părților se face prin Buletinul procedurilor de insolvență. În vederea soluționării recursului, se trimit la curtea de apel, în copie certificată de grefierul-șef al tribunalului, numai actele care interesează soluționarea căii de atac, selectate de judecătorul-sindic. În cazul în care instanța de recurs consideră necesare și alte acte din dosarul de fond, va pune în vedere părților interesate să le depună, în copie certificată.

(4) Prin derogare de la prevederile art.300 alin.(2) și (3) din Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare, hotărârile judecătorului-sindic nu vor putea fi suspendate de instanța de recurs.

(5) Prevederile alin.(4) nu se aplică în cazul judecării recursului împotriva următoarelor hotărâri ale judecătorului-sindic:

a) sentința de respingere a contestației debitorului, introdusă în temeiul art.33 alin.(4);

b) sentința prin care se decide intrarea în procedura simplificată;

c) sentința prin care se decide intrarea în faliment, pronunțată în condițiile art.107;

d) sentința de soluționare a contestației la planul de distribuire a fondurilor obținute din lichidare și din încasarea de creanțe, introdusă în temeiul art.122 alin.(3).

(6) Pentru toate cererile de recurs formulate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorul-sindic în cadrul procedurii se constituie un singur dosar.

(7) Prin derogare de la art. 29 alin. (5) de la Legea 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, judecătorul sindic va putea să nu dispună suspendarea cauzei, în situația în care dispozițiile a căror neconstituționalitate se invocă au făcut obiectul cel puțin al unei decizii pronunțate de Curtea Constituțională.

Secțiunea a 2-a *Judecătorul-sindic*

Art. 9. – Repartizarea cauzelor având ca obiect procedura prevăzută de prezenta lege judecătorilor desemnați ca judecători-sindici se realizează potrivit art.53 din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, în mod aleatoriu, în sistem informatizat.

Art. 10. – În îndeplinirea îndatoririlor sale, judecătorul-sindic va putea desemna, prin încheiere, persoane de specialitate, stabilindu-le și remunerația. Remunerațiile vor fi plătite din contul prevăzut la art.4 alin.(2), în conformitate cu criteriile stabilite prin hotărâre a Guvernului.

Art. 11. – (1) Principalele atribuții ale judecătorului-sindic, în cadrul prezentei legi, sunt:

a) pronunțarea motivată a hotărârii de deschidere a procedurii și, după caz, de intrare în faliment atât prin procedura generală, cât și prin procedura simplificată;

b) judecarea contestației debitorului împotriva cererii introductive a creditorilor pentru începerea procedurii; judecarea opoziției creditorilor la deschiderea procedurii;

c) desemnarea motivată, prin sentința de deschidere a procedurii, dintre practicienii în insolvență care au depus ofertă de

servicii în acest sens la dosarul cauzei, a administratorului judiciar provizoriu sau, după caz, a lichidatorului care va administra procedura până la confirmarea sau, după caz, înlocuirea sa de către adunarea creditorilor, stabilirea remunerației în conformitate cu criteriile stabilite prin legea de organizare a profesiei de practician în insolvență, precum și a atribuțiilor acestuia pentru această perioadă. În vederea desemnării provizorii a administratorului judiciar, judecătorul-sindic va ține cont de toate ofertele de servicii depuse de către practicieni, de cererile în acest sens depuse de creditori și, după caz, de debitor, dacă cererea introductivă îi aparține;

d) confirmarea, prin încheiere, a administratorului judiciar sau a lichidatorului desemnat de adunarea creditorilor, confirmarea onorariului negociat cu adunarea creditorilor;

e) înlocuirea, pentru motive temeinice, prin încheiere, a administratorului judiciar sau a lichidatorului;

f) judecarea cererilor de a i se ridica debitorului dreptul de a-și mai conduce activitatea;

g) judecarea cererilor de atragere a răspunderii membrilor organelor de conducere care au contribuit la ajungerea debitorului în insolvență, potrivit art.138, sesizarea organelor de cercetare penală în legătură cu săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art.143-147;

h) judecarea acțiunilor introduse de administratorul judiciar sau de lichidator pentru anularea unor acte frauduloase și a unor constituirii sau transferuri cu caracter patrimonial, anterioare deschiderii procedurii;

i) judecarea contestațiilor debitorului, ale comitetului creditorilor ori ale oricărei persoane interesate împotriva măsurilor luate de administratorul judiciar sau de lichidator;

j) admiterea și confirmarea planului de reorganizare sau, după caz, de lichidare, după votarea lui de către creditori;

k) soluționarea cererii administratorului judiciar sau a comitetului creditorilor de întrerupere a procedurii de reorganizare judiciară și de intrare în faliment;

l) soluționarea contestațiilor formulate la rapoartele administratorului judiciar sau ale lichidatorului;

m) judecarea acțiunii în anularea hotărârii adunării creditorilor;

n) pronunțarea hotărârii de închidere a procedurii.

(2) Atribuțiile judecătorului-sindic sunt limitate la controlul judecătoresc al activității administratorului judiciar și/sau al lichidatorului și la procesele și cererile de natură judiciară aferente procedurii insolvenței. Atribuțiile manageriale aparțin administratorului judiciar sau lichidatorului sau, în mod excepțional, debitorului, dacă acestuia nu i s-a ridicat dreptul de a-și administra averea. Deciziile manageriale pot fi controlate sub aspectul oportunității de către creditori, prin organele acestora.

Art. 12. – (1) Hotărârile judecătorului-sindic sunt definitive și executorii. Ele pot fi atacate separat cu recurs.

(2) Dispozițiile art.20 alin.(1) din Codul de procedură civilă privind incompatibilitatea nu sunt aplicabile judecătorului-sindic care pronunță succesiv hotărâri în același dosar, cu excepția situației rejudecării, după casarea hotărârii în recurs.

Secțiunea a 3-a

Adunarea creditorilor. Comitetul creditorilor

Art. 13. – (1) Adunarea creditorilor va fi convocată și prezidată de către administratorul judiciar sau, după caz, de către lichidator, dacă legea sau judecătorul-sindic nu dispune altfel; secretariatul ședințelor adunărilor creditorilor este în sarcina administratorului judiciar sau, după caz, a lichidatorului.

(2) Creditorii cunoscuți vor fi convocați de administratorul judiciar sau de lichidator în cazurile prevăzute expres de lege și ori de câte ori este necesar.

(3) Adunarea creditorilor va putea fi convocată și de către comitetul creditorilor sau la cererea creditorilor deținând creanțe în valoare de cel puțin 30% din valoarea totală a acestora.

Art. 14. – (1) Convocarea creditorilor va trebui să cuprindă ordinea de zi a ședinței.

(2) Orice deliberare asupra unei chestiuni necuprinse în convocare este nulă, cu excepția cazului în care la ședință participă titularii tuturor creanțelor.

(3) Creditorii pot fi reprezentați în adunare prin împuterniciți cu procură specială autentică sau, în cazul creditorilor bugetari și al celorlalte persoane juridice, cu delegație semnată de conducătorul unității.

(4) Dacă legea nu interzice în mod expres, creditorii vor putea vota și prin corespondență. Scrisoarea prin care se exprimă votul, semnată de creditor, semnătura fiind legalizată de notarul public ori certificată și atestată de către un avocat, sau înscrisul în format electronic, căruia i s-a încorporat, atașat sau asociat semnătura electronică extinsă, bazată pe un certificat calificat valabil, poate fi comunicată prin orice mijloace și înregistrată la administratorul judiciar/lichidator, cu cel puțin 5 zile înainte de data fixată pentru exprimarea votului.

(5) La ședințele adunării creditorilor vor putea participa doi delegați ai salariaților debitorului, votând pentru creanțele reprezentând salariile și alte drepturi bănești.

(6) Deliberările și hotărârile adunării creditorilor vor fi cuprinse într-un proces-verbal, care va fi semnat de președintele ședinței, membrii comitetului creditorilor, precum și de administratorul judiciar sau de lichidator, după caz. Procesul-verbal va fi depus, prin grija administratorului judiciar/lichidatorului, la dosarul cauzei, în termen de 2 zile lucrătoare de la data adunării creditorilor.

(7) Hotărârea adunării creditorilor poate fi desființată de judecătorul-sindic pentru nelegalitate, la cererea creditorilor care au votat împotriva luării hotărârii respective și au făcut să se consemneze aceasta în procesul-verbal al adunării, precum și la cererea creditorilor îndreptățiți să participe la procedura insolvenței, care au lipsit motivat de la ședința adunării creditorilor.

Art. 15. – (1) Cu excepția cazurilor în care legea cere o majoritate specială, ședințele adunării creditorilor vor avea loc în prezența titularilor de creanțe însumând cel puțin 30% din valoarea totală a creanțelor împotriva averii debitorului și un număr de membri ai comitetului creditorilor care reprezintă majoritatea simplă a acestora, iar deciziile adunării creditorilor se adoptă cu votul titularilor unei majorități, prin valoare, a creanțelor prezente.

(2) Calculul valorii totale a creanțelor prevăzute la alin.(1) împotriva averii debitorului se va determina prin raportare la următoarele criterii:

a) ulterior afișării tabelului preliminar și până la afișarea tabelului definitiv, valoarea creanțelor verificate și acceptate de administratorul judiciar, așa cum reiese din cuprinsul tabelului preliminar;

b) ulterior afișării tabelului definitiv și până la confirmarea unui plan de reorganizare, astfel cum reiese din cuprinsul tabelului definitiv;

c) ulterior confirmării planului de reorganizare și până la afișarea tabelului definitiv consolidat, astfel cum reiese din planul de reorganizare confirmat;

d) ulterior afișării tabelului definitiv consolidat, astfel cum reiese din cuprinsul acestuia.

(3) Planul de reorganizare va fi supus votului adunării creditorilor, în condițiile prevăzute la art.101.

Art. 16. – (1) Judecătorul-sindic va desemna, în raport cu proporțiile cazului, un comitet format din 3 – 7 creditorii dintre cei cu creanțe garantate, bugetare și chirografare cele mai mari, prin valoare.

(2) Desemnarea se va face, prin încheiere, după întocmirea tabelului preliminar de creanțe.

(3) Pentru necesitățile procedurii, judecătorul-sindic va desemna, pe baza propunerii creditorilor, un președinte al comitetului creditorilor. Comitetul creditorilor va fi citat în persoana președintelui astfel desemnat, iar în lipsă, prin oricare dintre membrii comitetului creditorilor.

(4) În cadrul primei ședințe a adunării creditorilor, aceștia vor putea alege un comitet format din 3 sau 5 creditorii dintre cei cu creanțe garantate și cei chirografari, dintre primii 20 de creditorii în ordinea valorii, care se oferă voluntar; comitetul astfel desemnat va înlocui comitetul desemnat anterior de judecătorul-sindic.

(5) Dacă nu se va obține majoritatea necesară, se va menține comitetul desemnat anterior de judecătorul-sindic. La propunerea administratorului judiciar sau a celorlalți membri ai comitetului, judecătorul-sindic va desemna, prin încheiere, modificarea

compenței acestuia, astfel încât criteriile prevăzute la alin.(4) să fie respectate în toate fazele procedurii.

(6) În cursul derulării procedurii, judecătorul-sindic va putea cere asistența comitetului creditorilor sau a unui delegat al acestuia.

Art. 17. – (1) Comitetul creditorilor are următoarele atribuții:

a) să analizeze situația debitorului și să facă recomandări adunării creditorilor cu privire la continuarea activității debitorului și la planurile de reorganizare propuse;

b) să negocieze cu administratorul judiciar sau cu lichidatorul care dorește să fie desemnat de către creditorii în dosar condițiile numirii și să recomande adunării creditorilor astfel de numiri;

c) să ia la cunoștință rapoartele întocmite de administratorul judiciar sau de lichidator, să le analizeze și, dacă este cazul, să facă contestații la acestea;

d) să întocmească rapoarte, pe care să le prezinte adunării creditorilor, privind măsurile luate de administratorul judiciar sau de lichidator și efectele acestora și să propună, motivat, și alte măsuri;

e) să solicite, în temeiul art.47 alin.(5), ridicarea dreptului de administrare al debitorului;

f) să introducă acțiuni pentru anularea unor transferuri cu caracter patrimonial, făcute de debitor în dauna creditorilor, atunci când astfel de acțiuni nu au fost introduse de administratorul judiciar sau de lichidator.

(2) Comitetul creditorilor se întrunește lunar și, la cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului, după caz, ori a cel puțin doi dintre membrii săi, ori de câte ori este necesar.

(3) Deliberările comitetului creditorilor vor avea loc în prezența administratorului judiciar/lichidatorului și vor fi consemnate într-un proces-verbal, care va reține pe scurt conținutul deliberărilor, precum și hotărârile luate.

(4) Deciziile comitetului creditorilor se iau cu majoritatea simplă din totalul numărului de membri ai acestuia.

(5) Dacă un membru al comitetului creditorilor se află, datorită interesului propriu, în conflict de interese cu interesul concursual al creditorilor participanți la procedură, se va abține de la vot.

(6) Împotriva acțiunilor, măsurilor și deciziilor luate de comitetul creditorilor, orice creditor poate formula contestație la adunarea creditorilor, după ce, în prealabil, a sesizat comitetul creditorilor cu privire la măsurile contestate, iar soluția adoptată de acesta nu răspunde intereselor creditorului.

Secțiunea a 4-a
Administratorul special

Art. 18. – (1) După deschiderea procedurii, adunarea generală a acționarilor/asociaților debitorului, persoană juridică, va desemna, pe cheltuiala acestora, un reprezentant, persoană fizică sau juridică, administrator special, care să reprezinte interesele societății și ale acestora și să participe la procedură, pe seama debitorului. După ridicarea dreptului de administrare, debitorul este reprezentat de administratorul judiciar/lichidator care îi conduce și activitatea comercială, iar mandatul administratorului special va fi redus la a reprezenta interesele acționarilor/asociaților.

(2) Administratorul special are următoarele atribuții:

a) exprimă intenția debitorului de a propune un plan, potrivit art.28 alin.(1) lit.h), coroborat cu art.33 alin.(2);

b) participă, în calitate de reprezentant al debitorului, la judecarea acțiunilor prevăzute la art.79 și 80;

c) formulează contestații în cadrul procedurii reglementate de prezenta lege;

d) propune un plan de reorganizare;

e) administrează activitatea debitorului, sub supravegherea administratorului judiciar, după confirmarea planului;

f) după intrarea în faliment, participă la inventar, semnând actul, primește raportul final și bilanțul de închidere și participă la ședința convocată pentru soluționarea obiecțiilor și aprobarea raportului;

g) primește notificarea închiderii procedurii.

Secțiunea a 5-a
Administratorul judiciar

Art. 19. – (1) Practicienii în insolvență interesați vor depune la dosar o ofertă de preluare a poziției de administrator judiciar în dosarul respectiv, la care vor anexa dovada calității de practician în insolvență și o copie după polița de asigurare profesională. În ofertă, practicianul în insolvență interesat va putea arăta și disponibilitatea de timp și de resurse umane precum și experiența generală sau specifică necesare preluării dosarului și buneii administrări a cazului. În cazul în care nu există nici o astfel de ofertă, judecătorul-sindic va desemna provizoriu, până la prima adunare a creditorilor, un practician în insolvență ales în mod aleatoriu din Tabloul U.N.P.I.R.

(2) La recomandarea comitetului creditorilor, în cadrul primei ședințe a adunării creditorilor sau ulterior, creditorii care dețin cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor pot decide desemnarea unui administrator judiciar/lichidator, stabilindu-i și remunerația. În cazul în care remunerația se va achita din fondul constituit conform prevederilor art. 4, aceasta va fi stabilită de către judecătorul-sindic, pe baza criteriilor stabilite prin legea privind profesia de practician în insolvență. Creditorii pot decide să confirme administratorul judiciar sau lichidatorul desemnat provizoriu de către judecătorul-sindic.

(3) Creditorii pot contesta, pe motive de nelegalitate, decizia prevăzută la alin. (2), în termen de 3 zile, la judecătorul-sindic care va soluționa, de urgență și deodată, toate contestațiile printr-o încheiere prin care va desemna administratorul judiciar/lichidatorul propus de creditorii sau, după caz, va solicita adunării creditorilor desemnarea unui alt administrator judiciar/lichidator.

(4) Dacă în termenul stabilit la alin.(3) decizia adunării creditorilor nu este contestată, judecătorul-sindic, prin încheiere, va desemna administratorul judiciar propus de creditorii, dispunând totodată încetarea atribuțiilor administratorului judiciar provizoriu pe care l-a desemnat prin sentința de deschidere a procedurii.

(5) Administratorul judiciar, persoană fizică sau persoană juridică, inclusiv reprezentantul acesteia, trebuie să aibă calitatea de practician în insolvență, potrivit legii.

(6) Sunt incompatibile cu calitatea de lichidator (expert în insolvență), următoarele categorii de persoane:

a) persoana fizică ce are calitatea de fondator, administrator, cenzor sau reprezentant al unui comerciant, persoană juridică, potrivit art.6 și art. 138 din Legea nr. 31/1990, privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) executorii judecătorești;

c) persoanele fizice sau juridice având calitatea de lichidator (expert în insolvență), cărora le sunt aplicabile prevederile art.27 pct. 1-9 din Codul de procedură civilă.

(7) În situațiile prevăzute la art.149 din Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale, administratorul judiciar/lichidatorul are obligația de abținere. În cazul neconformării, persoana interesată poate iniția procedura recuzării, conform dispozițiilor Codului de procedură civilă, care se aplică în mod corespunzător.

(8) Înainte de desemnarea sa, administratorul judiciar trebuie să facă dovada că este asigurat pentru răspundere profesională, prin subscrierea unei polițe de asigurare valabile, care să acopere eventualele prejudicii cauzate în îndeplinirea atribuțiilor sale. Riscul asigurat trebuie să reprezinte consecința activității administratorului judiciar pe perioada exercitării calității sale.

(9) Este interzis administratorului judiciar, sub sancțiunea revocării din funcție și a reparării eventualelor prejudicii cauzate, să diminueze, în mod direct sau indirect, valoarea sumei asigurate prin contractul de asigurare.

Art. 20. – (1) Principalele atribuții ale administratorului judiciar, în cadrul prezentei legi, sunt:

a) examinarea situației economice a debitorului și a documentelor depuse conform prevederilor art.28 și 35 și întocmirea unui raport prin care să propună fie intrarea în procedura simplificată, fie continuarea perioadei de observație în cadrul procedurii generale și supunerea aceluși raport judecătorului-sindic, într-un termen stabilit de acesta, dar care nu va putea depăși 30 de zile de la desemnarea administratorului judiciar;

b) examinarea activității debitorului și întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la apariția stării

de insolvență, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă, și asupra existenței premiselor angajării răspunderii acestora, în condițiile art.138, precum și asupra posibilității reale de reorganizare efectivă a activității debitorului ori a motivelor care nu permit reorganizarea și supunerea aceluși raport judecătorului-sindic, într-un termen stabilit de acesta, dar care nu va putea depăși 60 de zile de la desemnarea administratorului judiciar;

c) întocmirea actelor prevăzute la art.28 alin.(1), în cazul în care debitorul nu și-a îndeplinit obligația respectivă înăuntrul termenelor legale, precum și verificarea, corectarea și completarea informațiilor cuprinse în actele respective, când acestea au fost prezentate de debitor;

d) elaborarea planului de reorganizare a activității debitorului, în funcție de cuprinsul raportului prevăzut la lit.a) și în condițiile și termenele prevăzute la art.94;

e) supravegherea operațiunilor de gestionare a patrimoniului debitorului;

f) conducerea integrală, respectiv în parte, a activității debitorului, în acest ultim caz cu respectarea precizărilor exprese ale judecătorului-sindic cu privire la atribuțiile sale și la condițiile de efectuare a plăților din contul averii debitorului;

g) convocarea, prezidarea și asigurarea secretariatului ședințelor adunării creditorilor sau ale acționarilor, asociaților ori membrilor debitorului persoană juridică;

h) introducerea de acțiuni pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor, precum și a unor transferuri cu caracter patrimonial, a unor operațiuni comerciale încheiate de debitor și a constituirii unor garanții acordate de acesta, susceptibile a prejudicia drepturile creditorilor;

i) sesizarea de urgență a judecătorului-sindic în cazul în care constată că nu există bunuri în averea debitorului ori că acestea sunt insuficiente pentru a acoperi cheltuielile administrative;

j) menținerea sau denunțarea unor contracte încheiate de debitor;

k) verificarea creanțelor și, atunci când este cazul, formularea de obiecțiuni la acestea, precum și întocmirea tabelelor creanțelor;

l) încasarea creanțelor; urmărirea încasării creanțelor referitoare la bunurile din averea debitorului sau la sumele de bani transferate de

către debitor înainte de deschiderea procedurii; formularea și susținerea acțiunilor în pretenții pentru încasarea creanțelor debitorului, pentru aceasta putând angaja avocați;

m) cu condiția confirmării de către judecătorul-sindic, încheierea de tranzacții, descărcarea de datorii, descărcarea fidejuserilor, renunțarea la garanții reale;

n) sesizarea judecătorului-sindic în legătură cu orice problemă care ar cere o soluționare de către acesta.

(2) Judecătorul-sindic poate stabili administratorului judiciar, prin încheiere, orice alte atribuții în afara celor stabilite la alin.(1), cu excepția celor prevăzute de lege în competența exclusivă a acestuia.

Art. 21. – (1) La fiecare termen de continuare a procedurii, administratorul judiciar va prezenta judecătorului-sindic un raport cuprinzând descrierea modului în care și-a îndeplinit atribuțiile, precum și o justificare a cheltuielilor efectuate cu administrarea procedurii sau a altor cheltuieli efectuate din fondurile existente în averea debitorului. Baza de raportare este luna întreagă, raportul putând cuprinde mai multe luni.

(2) Debitorul persoană fizică, administratorul special al debitorului persoană juridică, oricare dintre creditorii, precum și orice altă persoană interesată pot face contestație împotriva măsurilor luate de administratorul judiciar.

(3) Contestația trebuie să fie înregistrată în termen de 5 zile de la depunerea raportului prevăzut la alin.(1).

(4) Judecătorul-sindic va soluționa contestația, în termen de 10 zile de la înregistrarea ei, în camera de consiliu, cu citarea contestatorului, a administratorului judiciar și a comitetului creditorilor, putând, la cererea contestatorului, să suspende executarea măsurii contestate.

Art. 22. – (1) În cazul în care un practician în insolvență desemnat refuză numirea, acesta are obligația de a notifica instanța, în termen de 5 zile de la comunicarea sentinței de numire. Judecătorul-sindic va sancționa cu amendă judiciară de la 500 lei la 1.000 lei necomunicarea în termen a refuzului, fără motive temeinice. În

acest caz, sunt aplicabile dispozițiile art. 19. Prevederile prezentului articol sunt aplicabile și în situația prevăzută de art. 34.

(2) În orice stadiu al procedurii, judecătorul-sindic, din oficiu sau la cererea comitetului creditorilor, îl poate înlocui pe administratorul judiciar, prin încheiere motivată, pentru motive temeinice. Încheierea de înlocuire se pronunță în camera de consiliu, de urgență, cu citarea administratorului judiciar și a comitetului creditorilor.

(3) Judecătorul-sindic va sancționa administratorul judiciar cu amendă judiciară de la 1.000 lei la 5.000 lei în cazul în care acesta, din culpă sau cu rea-credință, nu își îndeplinește sau îndeplinește cu întârziere atribuțiile prevăzute de lege sau stabilite de judecătorul-sindic.

(4) Dacă prin fapta prevăzută la alin.(3) administratorul judiciar a cauzat un prejudiciu, judecătorul-sindic va putea, la cererea oricărei părți interesate, să-l oblige pe administratorul judiciar la acoperirea prejudiciului produs.

(5) În cazul amenzilor și al despăgubirii prevăzute la alin.(1), (3) și, respectiv la alin.(4), urmează a se aplica în mod corespunzător dispozițiile art.108⁴ și 108⁵ din Codul de procedură civilă.

Art. 23. – În vederea îndeplinirii atribuțiilor sale, administratorul judiciar va putea desemna persoane de specialitate. Numirea și nivelul remunerațiilor acestor persoane vor fi supuse aprobării comitetului creditorilor, cu excepția cazurilor în care va fi stabilit că acestea vor fi achitate din fondul constituit conform art.4 din prezenta lege.

Secțiunea a 6-a *Lichidatorul*

Art. 24. – (1) În cazul în care dispune trecerea la faliment, judecătorul-sindic va desemna un lichidator, aplicându-se, în mod corespunzător, dispozițiile art.19, 21, 22, 23 și ale art.102 alin.(5).

(2) Atribuțiile administratorului judiciar încetează la momentul stabilirii atribuțiilor lichidatorului de către judecătorul-sindic.

(3) Poate fi desemnat lichidator și administratorul judiciar desemnat anterior.

Art. 25. – Principalele atribuții ale lichidatorului, în cadrul prezentei legi, sunt:

a) examinarea activității debitorului asupra căruia se inițiază procedura simplificată în raport cu situația de fapt și întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la insolvență, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă și a existenței premiselor angajării răspunderii acestora în condițiile art.138, și supunerea aceluia raport judecătorului-sindic într-un termen stabilit de acesta, dar care nu va putea depăși 60 de zile de la desemnarea lichidatorului, dacă un raport cu acest obiect nu fusese întocmit anterior de administratorul judiciar;

b) conducerea activității debitorului;

c) introducerea de acțiuni pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor, precum și a unor transferuri cu caracter patrimonial, a unor operațiuni comerciale încheiate de debitor și a constituirii unor garanții acordate de acesta, susceptibile a prejudicia drepturile creditorilor;

d) aplicarea sigiliilor, inventarierea bunurilor și luarea măsurilor corespunzătoare pentru conservarea lor;

e) menținerea sau denunțarea unor contracte încheiate de debitor;

f) verificarea creanțelor și, atunci când este cazul, formularea de obiecțiuni la acestea, precum și întocmirea tabelelor creanțelor;

g) urmărirea încasării creanțelor din averea debitorului, rezultate din transferul de bunuri sau de sume de bani efectuat de acesta înaintea deschiderii procedurii, încasarea creanțelor; formularea și susținerea acțiunilor în pretenții pentru încasarea creanțelor debitorului, pentru aceasta putând angaja avocați;

h) primirea plăților pe seama debitorului și consemnarea lor în contul averii debitorului;

i) vânzarea bunurilor din averea debitorului, în conformitate cu prevederile prezentei legi;

j) încheierea de tranzacții, descărcarea de datorii, descărcarea fidejursorilor, renunțarea la garanții reale sub condiția confirmării de către judecătorul-sindic;

k) sesizarea judecătorului-sindic cu orice problemă care ar cere o soluționare de către acesta;

l) orice alte atribuții stabilite prin încheiere de către judecătorul-sindic.

CAPITOLUL III

Procedura

Secțiunea 1

Cererile introductive

Art. 26. – (1) Procedura va începe pe baza unei cereri introduse la tribunal de către debitor sau de către creditor, precum și de orice alte persoane sau instituții prevăzute expres de lege.

(2) Comisia Națională a Valorilor Mobiliare introduce cerere împotriva entităților reglementate și supravegheate de aceasta care, potrivit datelor de care dispune, îndeplinesc criteriile prevăzute de dispozițiile legale speciale pentru inițierea procedurii prevăzute de prezenta lege.

§.1. Cererea debitorului

Art. 27. – (1) Debitorul aflat în stare de insolvență este obligat să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supus dispozițiilor prezentei legi, în termen de maximum 30 de zile de la apariția stării de insolvență.

(2) Va putea să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supus dispozițiilor prezentei legi și debitorul în cazul căruia apariția stării de insolvență este iminentă.

(3) Cererile persoanelor juridice vor fi semnate de persoanele care, potrivit actelor constitutive sau statutelor, au calitatea de a le reprezenta.

(4) Introducerea prematură, cu rea-credință, de către debitor a unei cereri de deschidere a procedurii atrage răspunderea patrimonială a debitorului persoană fizică sau juridică, pentru prejudiciile pricinuite.

Art. 28. – (1) Cererea debitorului trebuie să fie însoțită de următoarele acte:

a) bilanțul certificat de către administrator și cenzor/auditor, balanța de verificare pentru luna precedentă datei înregistrării cererii de deschidere a procedurii;

b) o listă completă a tuturor bunurilor debitorului, incluzând toate conturile și băncile prin care debitorul își rulează fondurile; pentru bunurile grevate se vor menționa datele din registrele de publicitate;

c) o listă a numelor și a adreselor creditorilor, oricum ar fi creanțele acestora: certe sau sub condiție, lichide sau nelichide, scadente sau nescadente, necontestate sau contestate, arătându-se suma, cauza și drepturile de preferință;

d) o listă cuprinzând plățile și transferurile patrimoniale efectuate de debitor în cele 120 de zile anterioare înregistrării cererii introductive;

e) o listă a activităților curente pe care intenționează să le desfășoare în perioada de observație;

f) contul de profit și pierderi pe anul anterior depunerii cererii;

g) o listă a membrilor grupului de interes economic sau, după caz, a asociațiilor cu răspundere nelimitată, pentru societățile în nume colectiv și cele în comandită;

h) o declarație prin care debitorul își arată intenția de intrare în procedura simplificată sau de reorganizare, conform unui plan, prin restructurarea activității sau prin lichidarea, în tot sau în parte, a averii, în vederea stingerii datoriilor sale; dacă această declarație nu va fi depusă până la expirarea termenului stabilit la alin.(2), se prezumă că debitorul este de acord cu inițierea procedurii simplificate;

i) o descriere sumară a modalităților pe care le are în vedere pentru reorganizarea activității;

j) o declarație pe propria răspundere, autentificată la notar sau certificată de un avocat, sau un certificat de la registrul societăților agricole ori, după caz, oficiul registrului comerțului în a cărui rază teritorială se află domiciliul profesional/sediul social, din care să rezulte dacă a mai fost supus procedurii prevăzute de prezenta lege într-un interval de 5 ani anterior formulării cererii introductive;

k) o declarație pe proprie răspundere autentificată de notar sau certificată de avocat, din care să rezulte că nu a fost condamnat definitiv pentru fals sau pentru infracțiuni prevăzute în Legea concurenței nr.21/1996 și că administratorii, directorii și/sau asociații nu au fost

condamnați definitiv pentru bancrută frauduloasă, gestiune frauduloasă, abuz de încredere, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, infracțiuni de fals ori infracțiuni prevăzute în Legea concurenței nr.21/1996, în ultimii 5 ani anteriori deschiderii procedurii;

1) un certificat de admitere la tranzacționare pe o piață reglementată a valorilor mobiliare sau a altor instrumente financiare emise.

(2) Dacă debitorul nu dispune, la momentul înregistrării cererii, de vreuna dintre informațiile prevăzute la alin.(1) lit.a)-f) și h), va putea înregistra acea informație la tribunal, în termen de 10 zile; dacă nu o va face, cererea sa va fi considerată o recunoaștere a stării de insolvență a patrimoniului său, caz în care judecătorul-sindic va pronunța o sentință de intrare în procedură simplificată, conform art.1 alin.(2) lit.c) sau d).

Art. 29. – (1) În cazul unei cereri introduse de o societate în nume colectiv sau în comandită, acea cerere nu va fi considerată ca fiind făcută și de asociații cu răspundere nelimitată sau, în condițiile art.31-33, și împotriva lor.

(2) O cerere introdusă de un asociat cu răspundere nelimitată sau împotriva acestuia pentru datoriile sale va fi fără efecte juridice cu privire la societatea în nume colectiv sau în comandită din care face parte.

(3) Prevederile alin.(1) și (2) se aplică, în mod corespunzător, în privința cererilor introduse de grupurile de interes economic sau de membrii acestora.

Art. 30. – Nu pot formula o cerere de reorganizare judiciară debitorii, persoane juridice, care în ultimii 5 ani, precedenți hotărârii de deschidere a procedurii, au mai fost supuși unei astfel de proceduri.

§.2. *Cererile creditorilor*

Art. 31. – (1) Orice creditor îndreptățit să solicite deschiderea procedurii prevăzute de prezenta lege împotriva unui debitor prezumat în insolvență poate introduce o cerere introductivă, în care va preciza:

a) cuantumul și temeiul creanței;

b) existența unei garanții reale, constituite de către debitor sau instituite potrivit legii;

c) existența unor măsuri asigurătorii asupra bunurilor debitorului;

d) declarația privind eventuala intenție de a participa la reorganizarea debitorului, caz în care va trebui să precizeze, cel puțin la nivel de principiu, modalitatea în care înțelege să participe la reorganizare.

(2) Creditorul va anexa documentele justificative ale creanței și ale actelor de constituire de garanții.

(3) Dacă între momentul înregistrării cererii de către un creditor și cel al judecării acestei cereri sunt formulate cereri de către alți creditori împotriva aceluiași debitor, tribunalul va verifica, din oficiu, la data înregistrării, existența dosarului pe rol, va dispune conexarea acestora și va stabili îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin.(1) referitoare la quantumul minim al creanțelor, în raport cu valoarea însumată a creanțelor tuturor creditorilor care au formulat cereri și cu respectarea valorii prag prevăzută de prezenta lege.

(4) Dacă există o cerere de deschidere a procedurii insolvenței formulată de către debitor și una sau mai multe cereri formulate de creditori, nesoluționate încă, toate cererile de deschidere a procedurii se conexează la cererea formulată de debitor.

(5) Dacă s-a deschis o procedură într-un dosar, celelalte eventuale dosare aflate pe rol, cu același obiect, vor fi conexate la același dosar.

Secțiunea a 2-a

Deschiderea procedurii și efectele deschiderii procedurii

Art. 32. – (1) Dacă cererea debitorului corespunde condițiilor prevăzute la art.27, judecătorul-sindic va pronunța o încheiere de deschidere a procedurii generale, iar, dacă prin declarația făcută conform art. 28 alin. (1) lit. h) debitorul își arată intenția de a intra în procedura simplificată sau nu depune documentele prevăzute la art.28 alin.(1) lit.a)-f) și h) la termenele prevăzute la art.28 alin.(2) sau se încadrează într-una dintre categoriile prevăzute la art.1 alin.(2), judecătorul va pronunța o încheiere de deschidere a procedurii simplificate.

(2) Prin încheierea de deschidere a procedurii judecătorul va dispune administratorului judiciar sau, după caz, lichidatorului să efectueze notificările prevăzute la art. 61. În cazul în care, în termen de 15 zile de la notificare, creditorii se opun deschiderii procedurii, judecătorul-sindic va ține, în termen de 10 zile, o ședință la care vor fi citați administratorul judiciar, debitorul și creditorii care se opun deschiderii procedurii, în urma căreia va soluționa, deodată, printr-o sentință, toate opozițiile. Admițând opoziția, judecătorul-sindic va putea păstra deschisă procedura insolvenței, cu consecința calificării cererii debitorului de deschidere a procedurii ca fiind prematură, sau va putea revoca încheierea de deschidere a procedurii. Deschiderea ulterioară a procedurii, la cererea debitorului sau a creditorilor, nu va putea modifica data apariției stării de insolvență. Reaua-credință a debitorului trebuie dovedită de creditorul care se opune la deschiderea procedurii insolvenței.

Art. 33. – (1) În termen de 48 de ore de la înregistrarea cererii creditorului îndreptățit să solicite deschiderea procedurii insolvenței, judecătorul-sindic va comunica cererea, în copie, debitorului.

(2) În termen de 10 zile de la primirea copiei, debitorul trebuie fie să conteste, fie să recunoască existența stării de insolvență. Dacă debitorul contestă starea de insolvență iar contestația sa este ulterior respinsă, el nu va mai avea dreptul să solicite reorganizarea judiciară.

(3) La cererea debitorului, judecătorul-sindic îi poate obliga pe creditorii care au introdus cererea să consemneze, în termen de 15 zile, la o bancă, o cauțiune de cel mult 10% din valoarea creanțelor. Cauțiunea va fi restituită creditorilor, dacă cererea lor va fi admisă. Dacă cererea va fi respinsă, cauțiunea va fi folosită pentru a acoperi pagubele suferite de debitori. Dacă nu este consemnată în termen cauțiunea, cererea introductivă va fi respinsă.

(4) Dacă judecătorul-sindic stabilește că debitorul este în stare de insolvență, îi va respinge contestația și va deschide, printr-o sentință, procedura generală, situație în care un plan de reorganizare poate fi formulat numai de către administratorul judiciar sau de către creditorii deținând împreună sau separat minimum 20% din valoarea masei credale și numai dacă aceștia își exprimă intenția de a depune un plan în termenul prevăzut la art.59 alin.(1), respectiv art.60 alin.(2).

(5) Dacă judecătorul-sindic stabilește că debitorul nu este în stare de insolvență, respinge cererea creditorilor, care va fi considerată ca lipsită de orice efect chiar de la înregistrarea ei.

(6) Dacă debitorul nu contestă, în termenul prevăzut la alin.(2), că ar fi în stare de insolvență și își exprimă intenția de a-și reorganiza activitatea, judecătorul-sindic va da o sentință de deschidere a procedurii generale. În cazul în care, din declarația debitorului, făcută până la data pronunțării sentinței, rezultă că acesta se încadrează într-una dintre categoriile prevăzute la art.1 alin.(2) sau a mai beneficiat de reorganizare în ultimii 5 ani anteriori deschiderii procedurii, judecătorul-sindic va pronunța o sentință de deschidere a procedurii simplificate.

(7) Prin sentința de deschidere a procedurii, judecătorul-sindic va dispune administratorului judiciar sau lichidatorului, după caz, să efectueze notificările prevăzute la art.61.

Art. 34. – Prin sentința de deschidere a procedurii generale, judecătorul-sindic va desemna un administrator judiciar, iar în cazul deschiderii procedurii simplificate va desemna un lichidator provizoriu. Desemnarea se va face în conformitate cu prevederile art.11 alin.(1) lit.c), coroborat cu cele ale art.19 alin.(1).

Art. 35. – În termen de 10 zile de la deschiderea procedurii, potrivit prevederilor art.33 alin.(4) sau (6), debitorul este obligat să depună la dosarul cauzei actele și informațiile prevăzute la art.28 alin.(1).

Art. 36. – De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare sau extrajudiciare pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale.

Art. 37. – În vederea aplicării prevederilor art.36, prin sentința de deschidere a procedurii judecătorul-sindic va dispune comunicarea acesteia către instanțele judecătorești în a căror jurisdicție se află sediul debitorului declarat la Registrul comerțului și tuturor băncilor unde debitorul are deschise conturi.

Art. 38. – Orice furnizor de servicii - electricitate, gaze naturale, apă, servicii telefonice sau altele asemenea - nu are dreptul, în perioada de observație și în perioada de reorganizare, să schimbe, să refuze ori să întrerupă temporar un astfel de serviciu către debitor sau către averea debitorului, în cazul în care acesta are calitatea de consumator captiv, potrivit legii.

Art. 39. – (1) Creditorul titular al unei creanțe garantate cu ipotecă, gaj sau altă garanție reală mobilă ori drept de retenție de orice fel, poate solicita judecătorului-sindic ridicarea suspendării prevăzute la art.36 cu privire la creanța sa și valorificarea imediată, în cadrul procedurii, cu aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor art.116-118 și cu condiția achitării din preț a cheltuielilor prevăzute la art.121 alin.(1) pct.1, a bunului asupra căruia poartă garanția sau dreptul de retenție, în una dintre următoarele situații:

A. atunci când valoarea obiectului garanției, determinată de un evaluator conform standardelor internaționale de evaluare, este pe deplin acoperită de valoarea totală a creanțelor și părților de creanțe garantate cu acel obiect:

a) obiectul garanției nu prezintă o importanță determinantă pentru reușita planului de reorganizare propus;

b) obiectul garanției face parte dintr-un ansamblu funcțional, iar prin desprinderea și vânzarea lui separată, valoarea bunurilor rămase nu se diminuează.

B. atunci când nu există o protecție corespunzătoare a creanței garantate în raport cu obiectul garanției, din cauza:

a) diminuării valorii obiectului garanției sau existenței unui pericol real ca aceasta să sufere o diminuare apreciabilă;

b) diminuării valorii părții garantate dintr-o creanță cu rang inferior, ca urmare a acumulării dobânzilor, majorărilor și penalităților de orice fel la o creanță garantată cu rang superior;

c) lipsei unei asigurări a obiectului garanției împotriva riscului pieririi sau deteriorării.

(2) În cazurile prevăzute la alin.(1) lit.B, judecătorul-sindic va putea respinge cererea de ridicare a suspendării formulată de creditor, dacă administratorul judiciar/debitorul propune în schimb adoptarea

uneia sau mai multor măsuri menite a oferi o protecție corespunzătoare creanței garantate a creditorului, precum:

a) efectuarea de plăți periodice în favoarea creditorului pentru acoperirea diminuării valorii obiectului garanției ori a valorii părții garantate dintr-o creanță cu rang inferior;

b) efectuarea de plăți periodice în favoarea creditorului pentru satisfacerea dobânzilor, majorărilor și penalităților de orice fel și, respectiv, pentru reducerea capitalului creanței sub cota de diminuare a valorii obiectului garanției ori a valorii părții garantate dintr-o creanță cu rang inferior;

c) novația obligației de garanție prin constituirea unei garanții suplimentare, reale sau personale, ori prin substituirea obiectului garanției cu un alt obiect.

(3) Reclamantul, într-o cerere de ridicare a suspendării, trebuie să facă dovada faptului prevăzut la alin.(1) lit.A.b), rămânând debitorului/administratorului sau altei părți interesate sarcina producerii dovezii contrare și, respectiv, a celorlalte elemente.

Art. 40. – Deschiderea procedurii suspendă orice termene de prescripție a acțiunilor prevăzute la art.36.

Art. 41. – (1) Nici o dobândă, majorare sau penalitate de orice fel ori cheltuială, numite generic *accesorii*, nu vor putea fi adăugate creanțelor născute anterior datei deschiderii procedurii.

(2) Prin excepție de la alin. (1), creanțele garantate se înscriu în tabelul definitiv și/sau în tabelul definitiv consolidat, după caz, la valoarea garanțiilor, evaluată în conformitate cu art. 39 alin. (1) lit. A, dar nu mai mult decât valoarea totală a creanței garantate de acea garanție. La distribuția prețului garanției, creditorul garantat va fi îndreptățit să calculeze accesoriile la creanța garantată până cel mult la data vânzării bunului, cu condiția ca prețul bunului să fie corespunzător mai mare decât valoarea inițial evaluată. În cazul în care prețul va fi inferior valorii evaluate, la distribuție se va ajusta corespunzător raportul dintre partea garantată și cea negarantată a creanței.

(3) În cazul în care se confirmă un plan de reorganizare, dobânzile, majorările sau penalitățile de orice fel ori cheltuielile accesorii la obligațiile născute ulterior datei deschiderii procedurii

generale se achită în conformitate cu actele din care rezultă și cu prevederile programului de plăți. În cazul în care planul eșuează, prevederile alin.(1) și (2) se aplică corespunzător pentru calculul accesoriilor cuprinse în programul de plăți, la data intrării în faliment.

(4) Nici o dobândă, majorare sau penalitate de orice fel ori cheltuială, numite generic *accesorii*, nu vor putea fi adăugate creanțelor născute ulterior datei deschiderii procedurii simplificate cât și celei generale, în cazul în care nici un plan de reorganizare nu este confirmat.

Art. 42. – (1) După ce s-a dispus deschiderea procedurii potrivit art.33, este interzis administratorilor debitorilor, persoane juridice, sub sancțiunea nulității, să înstrăineze, fără acordul judecătorului-sindic, acțiunile ori părțile lor sociale sau de interes deținute de debitorul care face obiectul acestei proceduri.

(2) Judecătorul-sindic va dispune indisponibilizarea acțiunilor ori a părților sociale sau de interes, potrivit alin.(1), în registrele speciale de evidență sau în conturile înregistrate electronic.

Art. 43. – (1) Ca urmare a deschiderii procedurii și până la data confirmării planului de reorganizare, acțiunile societăților emitente, în sensul Legii nr.297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare, se suspendă de la tranzacționare cu începere de la data primirii comunicării de către Comisia Națională a Valorilor Mobiliare.

(2) La data primirii de către Comisia Națională a Valorilor Mobiliare a comunicării privind intrarea în procedura de faliment, intervine retragerea valorilor mobiliare de pe piața reglementată pe care acestea se tranzacționează.

Art. 44. – Debitorul are obligația de a pune la dispoziție administratorului judiciar sau, după caz, lichidatorului toate informațiile cerute de acesta, precum și toate informațiile apreciate ca necesare, cu privire la activitatea și averea sa, precum și lista cuprinzând plățile și transferurile patrimoniale făcute de el în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii.

Art. 45. – (1) După rămânerea irevocabilă a hotărârii de deschidere a procedurii, toate actele și corespondența emise de debitor, administratorul judiciar sau lichidator vor cuprinde, în mod obligatoriu și cu caractere vizibile, în limbile română, engleză și franceză, mențiunea *în insolvență, in insolvency, en procédure collective*.

(2) După intrarea în reorganizare judiciară sau faliment, actele și corespondența vor purta, în condițiile prevăzute la alin.(1), mențiunea *în reorganizare judiciară, in judicial reorganisation, en redressement* sau, după caz *în faliment, in bankruptcy, en faillite*. După intrarea în procedura simplificată se va face de asemenea mențiunea *în faliment, in bankruptcy, en faillite*.

(3) Prejudiciile suferite de terții de bună-credință, ca urmare a nerespectării obligației debitorului menționate la alin.(1) și (2), vor fi reparate în mod exclusiv de persoanele care au încheiat actele ca reprezentanți legali ai debitorului, fără a fi atinsă averea debitorului.

Art. 46. – (1) În afară de cazurile prevăzute la art.49 sau de cele autorizate de judecătorul-sindic, toate actele, operațiunile și plățile efectuate de debitor ulterior deschiderii procedurii sunt nule.

(2) Debitorul și/sau, după caz, administratorul judiciar sunt obligați să întocmească și să păstreze o listă cuprinzând toate încasările, plățile și compensările efectuate după deschiderea procedurii, cu precizarea naturii și valorii acestora și a datelor de identificare a co-contractanților.

Art. 47. – (1) Deschiderea procedurii ridică debitorului dreptul de administrare - constând în dreptul de a-și conduce activitatea, de a-și administra bunurile din avere și de a dispune de acestea - dacă acesta nu și-a declarat, în condițiile art.28 alin.(1) lit.h) sau, după caz, art.33 alin.(6), intenția de reorganizare.

(2) Cu excepția cazurilor prevăzute expres de lege, prevederile alin.(1) sunt aplicabile și bunurilor pe care debitorul le-ar dobândi ulterior deschiderii procedurii.

(3) Judecătorul-sindic va putea ordona ridicarea, în tot sau în parte, a dreptului de administrare al debitorului o dată cu desemnarea unui administrator judiciar, indicând totodată și condițiile de exercitare a conducerii debitorului de către acesta.

(4) Dreptul de administrare al debitorului încetează de drept la data la care se dispune începerea falimentului.

(5) Creditorii, comitetul creditorilor ori administratorul judiciar pot oricând adresa judecătorului-sindic o cerere de a se ridica debitorului dreptul de administrare, având ca justificare pierderile continue din averea debitorului sau lipsa probabilității de realizare a unui plan rațional de activitate.

(6) Judecătorul-sindic va examina, în termen de 15 zile, cererea prevăzută la alin.(5), într-o ședință la care vor fi citați administratorul judiciar, comitetul creditorilor și administratorul special.

(7) De la data intrării în faliment, debitorul va putea desfășura doar activitățile ce sunt necesare derulării operațiunilor lichidării.

Art. 48. – (1) Prin sentința sau, după caz, încheierea având drept efect ridicarea dreptului de administrare, judecătorul-sindic va da dispoziții tuturor băncilor la care debitorul are disponibil în conturi să nu dispună de acestea fără un ordin al administratorului judiciar/lichidatorului.

(2) Încălcarea dispozițiilor judecătorului-sindic, menționate la alin.(1), atrage răspunderea băncilor pentru prejudiciul creat, precum și o amendă judiciară de la 4.000 lei la 10.000 lei.

Art. 49. – (1) Pe perioada de observație, debitorul va putea să continue desfășurarea activităților curente și poate efectua plăți către creditorii cunoscuți, care se încadrează în condițiile obișnuite de exercitare a activității curente, după cum urmează:

a) sub supravegherea administratorului judiciar, dacă debitorul a făcut o cerere de reorganizare în sensul art.28 alin.(1) lit.h), și nu i-a fost ridicat dreptul de administrare;

b) sub conducerea administratorului judiciar, dacă debitorului i s-a ridicat dreptul de administrare.

(2) Actele, operațiunile și plățile care depășesc condițiile menționate la alin.(1) vor putea fi autorizate, în exercitarea atribuțiilor de supraveghere de administratorul judiciar; acesta va convoca o ședință a comitetului creditorilor în vederea supunerii spre aprobare a cererii administratorului special, în termen de maximum 5 de zile de la data primirii acesteia.

(3) În cazul propunerilor de înstrăinare a bunurilor din averea debitorului grevate de garanții, se va ține seama de prevederile art.39 referitoare la acordarea unei protecții corespunzătoare creanței garantate.

Art. 50. – Dacă la data deschiderii procedurii un act juridic nu devenise opozabil terților, înscrierile, transcrierile, intabulările și orice alte formalități specifice necesare acestui scop, efectuate după data deschiderii procedurii, sunt fără efect față de masa creditorilor, cu excepția cazului în care cererea sau sesizarea, legal formulată, a fost primită de instanța, autoritatea sau instituția competentă cel mai târziu în ziua premergătoare hotărârii de deschidere a procedurii.

Art. 51. – (1) Orice transfer, îndeplinire a unei obligații, exercitare a unui drept, act sau fapt realizat în temeiul unor contracte financiare calificate, precum și orice acord de compensare bilaterală sunt valabile, pot fi executate și/sau opuse unui co-contractant insolvent ori unui garant insolvent al unui co-contractant, fiind recunoscute ca bază de înscriere a creanței în procedurile prevăzute de prezenta lege.

(2) Singura obligație, dacă există în cuprinsul contractului, ca urmare a realizării unui netting în condițiile prevăzute de un contract financiar calificat a unei părți la contract va fi aceea de a presta (echivalentul) obligația (suma de plată sau obligație de a face) netă rezultată în urma nettingului către co-contractantul său.

(3) Singurul drept, dacă există în cuprinsul contractului, ca urmare a realizării unui netting în condițiile prevăzute de un contract financiar calificat a unei părți la contract va fi acela de a primi (echivalentul) dreptul (suma de plată sau obligație de a face) net care rezultă în urma nettingului de la co-contractantul său.

(4) Nici o atribuție conferită prin prezenta lege unui organ care aplică procedura insolvenței nu va împiedica încetarea contractului financiar calificat și/sau accelerarea îndeplinirii obligațiilor de plată ori îndeplinirii obligațiilor de a face sau a realizării unui drept în baza unuia ori a mai multor contracte financiare calificate, având ca temei un acord de netting, aceste puteri fiind limitate la suma netă rezultată în urma aplicării acordului de netting.

(5) Cu excepția dovedirii intenției frauduloase a debitorului în sensul art.80 alin.(1) lit.g), nici un lichidator sau, după caz, nici o

instanță judecătorească nu poate împiedica, cere anularea ori decide desfacerea unor operațiuni cu instrumente financiare derivate, inclusiv ducerea la îndeplinire a unui acord de netting, realizate în baza unui contract financiar calificat.

Art. 52. – Deschiderea procedurii de insolvență nu afectează dreptul unui creditor de a invoca compensarea creanței sale cu cea a debitorului asupra sa, atunci când condițiile prevăzute de lege în materie de compensare legală sunt îndeplinite la data deschiderii procedurii.

Art. 53. – Bunurile înstrăinate de administratorul judiciar sau lichidator, în exercițiul atribuțiilor sale prevăzute de prezenta lege, sunt dobândite libere de orice sarcini, precum ipotecă, garanții reale mobiliare sau drepturi de retenție, de orice fel, ori măsuri asigurătorii.

Art. 54. – (1) Administratorul judiciar va întocmi și va supune judecătorului-sindic, în termenul stabilit de acesta, care nu va putea depăși 30 de zile de la desemnarea sa, un raport prin care să propună fie intrarea în procedura simplificată, fie continuarea perioadei de observație din procedura generală.

(2) Raportul va indica dacă debitorul se încadrează în criteriile prevăzute la art.1 alin.(2) și, în consecință, trebuie supus procedurii simplificate prevăzute de prezenta lege, caz în care va cuprinde documentele doveditoare și propunerea de intrare în faliment în procedura simplificată. Administratorul judiciar va notifica propunerea de intrare în faliment prin procedura simplificată creditorilor care au depus cerere introductivă și debitorului, prin administratorul special, depunând la instanță, o dată cu cererea, dovada îndeplinirii procedurii de notificare.

(3) Judecătorul-sindic va supune propunerea prevăzută la alin.(2), privind intrarea în faliment a debitorului, în procedura simplificată, dezbaterii părților într-o ședință publică care va avea loc în maximum 20 de zile de la primirea raportului administratorului judiciar.

(4) În cadrul ședinței de judecată prevăzute la alin.(3), judecătorul-sindic, după ascultarea părților interesate, va da o sentință prin care va aproba sau va respinge, după caz, concluziile raportului supus dezbaterii.

(5) În cazul aprobării raportului prevăzut la alin.(4), judecătorul-sindic va decide, prin aceeași sentință, intrarea în faliment a debitorului, în condițiile art.107 alin.(1) lit.D.

Art. 55. – Ulterior intrării în procedura simplificată, în cazul în care documentele prevăzute la art.28 alin.(1) lit.b)-e) și i) nu sunt prezentate de către debitor, lichidatorul desemnat va reconstitui, în măsura posibilului, acele documente, cheltuielile astfel efectuate urmând a fi suportate din averea debitorului.

Art. 56. – Pentru celeritatea procedurii de insolvență, în condițiile art.1 alin.(2) lit.c) sau d) instanța poate stabili, pentru creditorul care a solicitat deschiderea procedurii de insolvență sau administratorul judiciar desemnat, îndatoriri în ceea ce privește prezentarea probelor cu înscrisuri, relații scrise, poate solicita la interogatoriu persoanele identificate ca făcând parte din administrația societății, poate solicita asistența și concursul acestora la efectuarea actelor de procedură, precum și orice alte demersuri necesare soluționării cauzei.

Art. 57. – Atunci când la sediul înregistrat în registrul comerțului debitorul nu mai desfășoară activitate, iar creditorul care a introdus cererea de deschidere a procedurii nu cunoaște un alt sediu, punct de lucru de desfășurare a activității, și după ascultarea raportului administratorului judiciar, prevăzut la art.54, prin care se constată că debitorul se găsește într-una din categoriile prevăzute la art.1 alin.(2) lit.c) sau d), comunicarea, notificarea oricărui act de procedură față de debitor, inclusiv cele privind deschiderea procedurii, se va efectua numai prin Buletinul procedurilor de insolvență.

Art. 58. – În aplicarea prevederilor art.54-57, administratorul judiciar va solicita relații privind sediul social al societății și date privind administrația societății, relații privind bunurile patrimoniale și documentele privind activitatea societății de la autoritățile care dețin sau ar putea să dețină informațiile solicitate.

Art. 59. – (1) Administratorul judiciar sau, după caz, lichidatorul, în cazul procedurii simplificate, va întocmi și va supune judecătorului-sindic, în termenul stabilit de judecătorul-sindic, dar care nu va putea depăși 60 de zile de la desemnarea sa, un raport asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la apariția insolvenței debitorului, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă.

(2) În cazul în care debitorul nu se încadrează în criteriile prevăzute la art.1 alin.(2), raportul va indica dacă există o posibilitate reală de reorganizare efectivă a activității debitorului ori, după caz, motivele care nu permit reorganizarea și, în acest caz, va propune intrarea în faliment.

(3) În cazul în care, prin raportul său, administratorul judiciar arată că activitatea debitorului poate fi redresată pe baza unui plan de reorganizare judiciară, acesta va trebui să precizeze dacă recomandă ca planul de reorganizare să fie cel propus de debitor, dacă, la cererea debitorului, colaborează la întocmirea acelu plan sau dacă intenționează să propună un alt plan singur sau împreună cu unul sau mai mulți creditori.

(4) Propunerea privind intrarea în faliment a debitorului, în procedura generală prevăzută la alin.(2) va fi supusă aprobării adunării generale a creditorilor la prima ședință a acesteia.

(5) În cazul în care raportul administratorului judiciar va face propunerea de intrare în faliment, judecătorul-sindic va dispune, în termen de 3 zile de la primirea raportului, publicarea unui anunț referitor la raport în Buletinul procedurilor de insolvență, cu indicarea datei adunării creditorilor, într-un termen de maximum 10 zile de la expirarea termenului prevăzut la art.62 alin.(1) lit.e), la care va supune votului adunării creditorilor propunerea administratorului judiciar și punctul de vedere al comitetului creditorilor asupra acesteia.

(6) Administratorul judiciar va asigura posibilitatea consultării raportului prevăzut la alin.(1) la sediul său, pe cheltuiala solicitantului. O copie de pe raport va fi depusă la grefa tribunalului și la registrul comerțului sau, după caz, la registrul în care este înmatriculat debitorul și va fi comunicată debitorului.

Art. 60. – (1) În cadrul ședinței adunării creditorilor prevăzute la art.59 alin.(4), administratorul judiciar îi va informa pe creditorii

prezenți despre voturile valabile primite în scris cu privire la propunerea de intrare în faliment a debitorului în procedură generală.

(2) Adunarea creditorilor va aproba propunerea administratorului judiciar, prevăzută la art.59 alin.(2) prin votul titularilor a cel puțin două treimi din creanțele prezente la vot. Indiferent de rezultatul votului, propunerea nu va fi aprobată în cazul în care unul sau mai mulți creditori, deținând împreună peste 20% din creanțele cuprinse în tabelul preliminar, își anunță intenția de a depune, în termenul legal, un plan de reorganizare a debitorului.

(3) În cazul aprobării de către adunarea creditorilor a propunerii administratorului judiciar prevăzute la art.59 alin.(2), judecătorul-sindic va decide, prin sentință, intrarea în faliment a debitorului, în condițiile art.107 alin.(1) lit.D.

(4) Prevederile alin.(1)-(3) nu se aplică pentru raportul prevăzut la art.59 alin.(2), în cazul în care, până la data ședinței adunării creditorilor de aprobare a raportului prevăzut la alin.(1), a fost admis un plan de reorganizare de către judecătorul-sindic.

Secțiunea a 3- a *Primele măsuri*

Art. 61. – (1) În urma deschiderii procedurii, administratorul judiciar va trimite o notificare tuturor creditorilor menționați în lista depusă de debitor în conformitate cu art.28 alin.(1) lit.c) ori, după caz, în condițiile art.32 alin.(2), debitorului și oficiului Registrului comerțului sau, după caz, registrului societăților agricole sau altor registre unde debitorul este înmatriculat/înregistrat, pentru efectuarea mențiunii.

(2) Dacă creditorii cu sediul sau cu domiciliul în străinătate au reprezentanți în țară, notificarea va fi trimisă acestora din urmă.

(3) Notificarea prevăzută la alin.(1) se realizează conform prevederilor Codului de procedură civilă și se va publica, totodată, pe cheltuiala averii debitorului, într-un ziar de largă circulație și în Buletinul procedurilor de insolvență.

Art. 62. – (1) Notificarea va cuprinde:

a) termenul-limită de depunere, de către creditori, a opozițiilor la sentința de deschidere a procedurii, pronunțată ca urmare a cererii

formulate de debitor, în condițiile art.32 alin.(1), precum și termenul de soluționare a opozițiilor, care nu va depăși 10 zile de la data expirării termenului de depunere a acestora;

b) termenul-limită pentru înregistrarea cererii de admitere a creanțelor asupra averii debitorului, care va fi de maximum 60 de zile de la deschiderea procedurii, precum și cerințele pentru ca o creanță înregistrată să fie considerată valabilă;

c) termenul de verificare a creanțelor, întocmire, afișare și comunicare a tabelului preliminar al creanțelor, care nu va depăși 30 de zile pentru procedura generală sau, respectiv, 15 zile, în cazul procedurii simplificate, de la expirarea termenului prevăzut la lit.b);

d) termenul de definitivare a tabelului creanțelor, care nu va depăși 30 de zile în cazul procedurii generale și, respectiv, 15 zile în cazul procedurii simplificate, de la expirarea termenului corespunzător fiecărei proceduri, prevăzut la lit.c);

e) locul, data și ora primei ședințe a adunării creditorilor, care va avea loc în maximum 5 zile de la expirarea termenului prevăzut la lit.c).

(2) În funcție de circumstanțele cauzei și pentru motive temeinice, judecătorul-sindic va putea hotărî o majorare a termenelor prevăzute la alin.(1) lit.b), c) și d) cu maximum 30, 15, respectiv 15 zile.

Art. 63. – Dacă debitorul are bunuri supuse transcripției, inscripției sau înregistrării în registrele de publicitate, administratorul judiciar/lichidatorul va trimite instanțelor, autorităților sau instituțiilor care țin aceste registre o copie de pe sentința de deschidere a procedurii, spre a se face mențiune.

Art. 64. – (1) Cu excepția salariaților ale căror creanțe vor fi înregistrate de administratorul judiciar conform evidențelor contabile, toți ceilalți creditori, ale căror creanțe sunt anterioare datei de deschidere a procedurii, vor depune cererea de admitere a creanțelor în termenul fixat în sentința de deschidere a procedurii; cererile de creanțe vor fi înregistrate într-un registru, care se va păstra la grefa tribunalului.

(2) Prevederile alin.(1) se aplică, în mod corespunzător, titularilor de acțiuni la purtător.

(3) Cererea de admitere a creanțelor trebuie făcută chiar dacă acestea nu sunt stabilite printr-un titlu.

(4) Creanțele nescadente sau sub condiție la data deschiderii procedurii vor fi admise provizoriu la masa credală și vor fi îndreptățite să participe la distribuiri de sume în măsura îngăduită de prezenta lege.

(5) Sunt considerate sub condiție și acele creanțe care pot fi valorificate împotriva debitorului numai după executarea unui co-debitor principal.

Art. 65. – (1) Cererea va cuprinde: numele/denumirea creditorului, domiciliul/sediul, suma datorată, temeiul creanței, precum și mențiuni cu privire la eventualele drepturi de preferință sau garanții.

(2) La cerere vor fi anexate documentele justificative ale creanței și ale actelor de constituire de garanții.

(3) Posesorii de titluri de valoare la ordin sau la purtător pot solicita administratorului judiciar restituirea titlurilor originale și păstrarea la dosar a unor copii certificate de acesta. Administratorul judiciar va face mențiunea pe original despre prezentarea acestora. Originalele vor fi prezentate din nou la orice repartiție de sume între creditori, precum și la exercitarea votului în adunarea creditorilor.

Art. 66. – (1) Toate creanțele vor fi supuse procedurii de verificare prevăzute de prezenta lege, cu excepția creanțelor constatate prin titluri executorii.

(2) Nu sunt supuse acestei proceduri creanțele bugetare rezultând dintr-un titlu executoriu necontestat în termenele prevăzute de legi speciale.

(3) Toate creanțele prezentate pentru a fi admise și înregistrate la grefa tribunalului vor fi prezumate valabile și corecte dacă nu sunt contestate de către debitor, administratorul judiciar sau creditori.

Art. 67. – (1) Administratorul judiciar va proceda de îndată la verificarea fiecărei cereri și a documentelor depuse și va efectua o cercetare amănunțită pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă și prioritatea fiecărei creanțe.

(2) În vederea îndeplinirii atribuției prevăzute la alin.(1), administratorul judiciar va putea solicita explicații de la debitor, va

putea să poarte discuții cu fiecare creditor, solicitându-i, dacă consideră necesar, informații și documente suplimentare.

Art. 68. – Creanțele negarantate și părțile negarantate ale creanțelor garantate care nu sunt scadente la data înregistrării cererii de admitere vor fi înscrise în tabelul de creanțe cu întreaga lor valoare, însă, în cursul falimentului, orice distribuire de sumă pentru astfel de creanțe se va face cu respectarea dispozițiilor art.125.

Art. 69. – (1) Creanțele constând în obligații care nu au fost calculate în valoare monetară sau a căror valoare este supusă modificării vor fi calculate de către administratorul judiciar/lichidator și înscrise în tabelul de creanțe cu valoarea nominală pe care o aveau la data deschiderii procedurii. Judecătorul-sindic va decide asupra oricărei contestații împotriva calculului făcut de administrator pentru astfel de creanțe.

(2) Creanțele exprimate sau consolidate în valută vor fi înregistrate la valoarea lor în lei, la cursul Băncii Naționale a României existent la data deschiderii procedurii.

Art. 70. – O creanță a unui creditor cu mai mulți debitori solidari va fi înscrisă în toate tabelele de creanțe ale debitorilor cu valoarea nominală, până va fi complet acoperită. Nici o reducere a sumei creanței prevăzute în tabelul de creanțe nu va fi făcută în vreunul dintre tabelele de creanțe ale debitorilor, până ce creditorul nu a fost deplin satisfăcut, în numerar sau în bunuri. Dacă totalul sumelor distribuite creditorului, în toate acțiunile cu debitorii, va depăși totalul sumei care îi este datorată, acesta va trebui să restituie sumele primite în plus, care vor fi reînscrise ca fonduri în averea debitorilor, proporțional cu sumele pe care fiecare dintre debitori le-a plătit peste ceea ce era datorat.

Art. 71. – (1) Un creditor care, înainte de înregistrarea unei cereri de admitere, a primit o plată parțială pentru creanța sa de la un codebitor sau de la un fidejutor al debitorului poate avea creanța înscrisă în tabelul de creanțe numai pentru partea pe care nu a încasat-o încă.

(2) Un codebitor sau un fidejutor, care este îndreptățit la restituire ori la despăgubire din partea debitorului pentru suma plătită, va

fi trecut în tabelul de creanțe cu suma pe care a plătit-o creditorului. În acest caz, creditorul comun are dreptul de a cere să i se plătească, până la achitarea integrală a creanței sale, cota convenită codebitorului sau fidejursorului, rămânând creditor al acestuia doar pentru suma neachitată.

(3) Codebitorul sau fidejursorul debitorului, care pentru asigurarea regresului său are asupra bunurilor acestuia un drept de garanție, concură la masa credală, pentru a face posibilă realizarea garanției sale, dar prețul obținut din vânzarea bunurilor grevate va fi atribuit creditorului, scăzându-se din suma ce este datorată.

Art. 72. – (1) Ca rezultat al verificărilor făcute, administratorul judiciar/lichidatorul va întocmi și va înregistra la tribunal un tabel preliminar cuprinzând toate creanțele împotriva averii debitorului, precizând că sunt: chirografare, garantate, cu priorități, sub condiție sau nescadente și arătând pentru fiecare numele/denumirea creditorului, suma solicitată de creditor și suma acceptată de administratorul judiciar.

(2) La creanțele garantate se vor arăta titlul din care izvorăște garanția, rangul acesteia și motivele pentru care creanțele au fost trecute parțial în tabel sau au fost înlăturate.

(3) Tabelul preliminar va fi, totodată, afișat de grefă la ușa instanței, întocmindu-se în acest sens un proces-verbal de afișare, și va fi comunicat debitorului. După afișare, creditorii înscriși în tabelul preliminar pot participa la adunările creditorilor.

(4) O dată cu afișarea tabelului, administratorul judiciar/lichidatorul va trimite de îndată notificări creditorilor, ale căror creanțe sau drepturi de preferință au fost trecute parțial în tabelul preliminar sau înlăturate, precizând totodată și motivele.

Art. 73. – (1) Debitorul, creditorii și orice altă parte interesată vor putea să formuleze contestații cu privire la creanțele și drepturile de preferință trecute de administratorul judiciar/lichidator în tabelul preliminar al creanțelor.

(2) Contestațiile trebuie depuse la tribunal cu cel puțin 10 zile înainte de data stabilită, prin sentința de deschidere a procedurii, pentru definitivarea tabelului de creanțe atât în procedura generală, cât și în procedura simplificată.

(3) La termenul stabilit prin sentința de deschidere a procedurii pentru definitivarea tabelului de creanțe, judecătorul-sindic va soluționa deodată, printr-o singură sentință, toate contestațiile, chiar dacă pentru soluționarea unora ar fi nevoie de administrare de probe; în acest din urmă caz, judecătorul-sindic poate să admită, în tot sau în parte, creanțele, în mod provizoriu, la masa credală, atât în ceea ce privește deliberările, cât și repartițiile.

(4) Dacă se admite creanța fără dreptul de preferință pretins, aceasta va participa la repartițiile sumelor obținute din valorificarea bunurilor negrevate de garanții.

(5) Din sumele care s-ar obține din valorificarea bunurilor supuse dreptului de preferință contestat se va consemna partea ce s-ar cuveni acelei creanțe.

Art. 74. – (1) După ce toate contestațiile la creanțe au fost soluționate, administratorul judiciar/lichidatorul va înregistra, de îndată, la tribunal și va avea grijă să fie afișat la sediul acestuia tabelul definitiv al tuturor creanțelor împotriva averii debitorului, arătând suma, prioritatea și situația - garantată sau negarantată - a fiecărei creanțe.

(2) După înregistrarea tabelului definitiv, numai titularii creanțelor înregistrate în tabelul definitiv pot să participe la votul asupra planului de reorganizare sau la orice repartiții de sume în caz de faliment în procedura simplificată.

Art. 75. – (1) După expirarea termenului de depunere a contestațiilor, prevăzut la art.73 alin.(2), și până la închiderea procedurii, orice parte interesată poate face contestație împotriva trecerii unei creanțe sau a unui drept de preferință în tabel definitiv al creanțelor, în cazul descoperirii existenței unui fals, dol sau erori esențiale care au determinat admiterea creanței sau a dreptului de preferință, precum și în cazul descoperirii unor titluri hotărâtoare și până atunci necunoscute.

(2) Judecarea contestației se va face de judecătorul-sindic, după citarea contestatorului, a creditorului care deține creanța contestată, dacă acesta nu este chiar contestatorul, a administratorului judiciar/lichidatorului, a membrilor comitetului creditorilor și a oricărei alte părți interesate, după caz.

(3) Până la judecarea irevocabilă a contestației, judecătorul-sindic va putea declara creanța sau dreptul de preferință contestat ca admis numai provizoriu.

Art. 76. – (1) Cu excepția cazului în care notificarea deschiderii procedurii s-a făcut cu încălcarea dispozițiilor art.7, titularul de creanțe anterioare deschiderii procedurii, care nu depune cererea de admitere a creanțelor până la expirarea termenului prevăzut la art.62 alin.(1) lit.b), este decăzut, cât privește creanțele respective, din următoarele drepturi:

1. dreptul de a participa și de a vota în cadrul adunării creditorilor;

2. dreptul de a participa la distribuirile de sume în cadrul reorganizării și falimentului;

3. dreptul de a-și realiza creanțele împotriva debitorului sau a membrilor ori asociațiilor cu răspundere nelimitată ai persoanei juridice debitoare, ulterior închiderii procedurii, sub rezerva că debitorul să nu fi fost condamnat pentru bancrută simplă sau frauduloasă ori să nu i se fi stabilit răspunderea pentru efectuarea de plăți ori transferuri frauduloase.

(2) Decăderea va putea fi invocată oricând, de orice parte interesată, pe cale de acțiune sau excepție.

Secțiunea a 4-a

Situația unor acte juridice ale debitorului

Art. 77. – Toate acțiunile introduse de administratorul judiciar sau de lichidator în aplicarea dispozițiilor prezentei legi, inclusiv pentru recuperarea creanțelor, sunt scutite de taxe de timbru.

Art. 78. – Măsurile prevăzute în prezenta secțiune se aplică atât în cazurile de reorganizare judiciară, cât și în cele de faliment, prevăzute atât de procedura generală, cât și de cea simplificată.

Art. 79. – Administratorul judiciar sau, după caz, lichidatorul poate introduce la judecătorul-sindic acțiuni pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor, în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii.

Art. 80. – (1) Administratorul judiciar sau, după caz, lichidatorul poate introduce la judecătorul-sindic acțiuni pentru anularea constituirilor sau a transferurilor de drepturi patrimoniale către terți și pentru restituirea de către aceștia a bunurilor transmise și a valorii altor prestații executate, realizate de debitor prin următoarele acte:

a) acte de transfer cu titlu gratuit, efectuate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii; sunt exceptate sponsorizările în scop umanitar;

b) operațiuni comerciale în care prestația debitorului depășește vădit pe cea primită, efectuate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii;

c) acte încheiate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii, cu intenția tuturor părților implicate în acestea de a sustrage bunuri de la urmărirea de către creditorii sau de a le leza în orice alt fel drepturile;

d) acte de transfer de proprietate către un creditor pentru stingerea unei datorii anterioare sau în folosul acestuia, efectuate în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii, dacă suma pe care creditorul ar putea să o obțină în caz de faliment al debitorului este mai mică decât valoarea actului de transfer;

e) constituirea ori perfectarea unei garanții reale pentru o creanță care era chirografară, în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii;

f) plățile anticipate ale datoriilor, efectuate în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii, dacă scadența lor fusese stabilită pentru o dată ulterioară deschiderii procedurii;

g) actele de transfer sau asumarea de obligații efectuate de debitor într-o perioadă de 2 ani anteriori datei deschiderii procedurii, cu intenția de a ascunde/ întârzia starea de insolvență sau de a fraudă o persoană fizică sau juridică față de care era la data efectuării transferului unor operațiuni cu instrumente financiare derivate, inclusiv ducerea la îndeplinire a unui acord de compensare bilaterală (*netting*), realizate în baza unui contract financiar calificat, sau a devenit ulterior debitor, în sensul prezentei legi.

(2) Următoarele operațiuni, încheiate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii cu persoanele aflate în raporturi juridice cu debitorul, vor putea, de asemenea, să fie anulate și prestațiile recuperate, dacă sunt în dauna creditorilor:

a) cu un asociat comanditat sau cu un asociat deținând cel puțin 20% din capitalul societății comerciale ori, după caz, din drepturile de vot în adunarea generală a asociaților, atunci când debitorul este respectiva societate în comandită, respectiv o societate agricolă, în nume colectiv sau cu răspundere limitată;

b) cu un membru sau administrator, atunci când debitorul este un grup de interes economic;

c) cu un acționar deținând cel puțin 20% din acțiunile debitorului ori, după caz, din drepturile de vot în adunarea generală a acționarilor, atunci când debitorul este respectiva societate pe acțiuni;

d) cu un administrator, director sau un membru al organelor de supraveghere a debitorului, societate cooperativă, societate pe acțiuni cu răspundere limitată sau, după caz, societate agricolă;

e) cu orice altă persoană fizică ori juridică, deținând o poziție dominantă asupra debitorului sau a activității sale;

f) cu un coindivizar asupra unui bun comun.

Art. 81. – (1) Acțiunea pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna creditorilor, precum și pentru anularea constituirilor sau transferurilor de drepturi patrimoniale, la care se referă art. 79 și art. 80, poate fi introdusă de administratorul judiciar/lichidatorul în termen de un an de la data expirării termenului stabilit pentru întocmirea raportului prevăzut la art. 20 alin. (1) lit. b), dar nu mai târziu de 18 luni de la data deschiderii procedurii.

(2) Comitetul creditorilor poate introduce la judecătorul-sindic o astfel de acțiune, dacă administratorul judiciar/lichidatorul nu o face.

(3) Administratorul judiciar/lichidatorul va putea menține contractele de credit și va putea, cu acordul co-contractanților, să le modifice clauzele, astfel încât acestea să asigure echivalența viitoarelor prestații ale debitorului. Modificările vor fi supuse aprobării comitetului creditorilor, care va avea în vedere dacă acestea sunt atât în folosul averii debitorului, cât și în cel al averii creditorilor.

Art. 82. – Nu se va putea cere anularea unui transfer cu caracter patrimonial, făcut de către debitor în cursul desfășurării normale a activității sale curente.

Art. 83. – (1) Terțul dobânditor în cadrul unui transfer patrimonial, anulat conform art.80, va trebui să restituie averii debitorului bunul transferat sau, dacă bunul nu mai există, valoarea acestuia de la data transferului efectuat de către debitor.

(2) Terțul dobânditor, care a restituit averii debitorului bunul sau valoarea bunului ce-i fusese transferat de către debitor, va avea împotriva averii o creanță de aceeași valoare, cu condiția ca terțul să fi acceptat transferul cu bună-credință și fără intenția de a-i împiedica, întârzia ori înșela pe creditorii debitorului. În caz contrar, terțul dobânditor pierde creanța sau bunul rezultat din repunerea în situația anterioară, în favoarea averii debitorului. Reaua-credință a terțului dobânditor trebuie dovedită.

(3) Terțul dobânditor cu titlu gratuit de bună-credință va restitui bunurile în starea în care se găsesc, iar în lipsa acestora, va restitui diferența de valoare cu care s-a îmbogățit. În caz de rea-credință, terțul va restitui, în toate cazurile, întreaga valoare, precum și fructele percepute.

Art. 84. – (1) Administratorul judiciar, lichidatorul sau comitetul creditorilor va putea introduce acțiune pentru a recupera de la subdobânditor bunul ori valoarea bunului transferat de către debitor, numai dacă subdobânditorul nu a plătit valoarea corespunzătoare a bunului și cunoștea sau trebuia să cunoască faptul că transferul inițial este susceptibil de a fi anulat.

(2) În cazul în care subdobânditorul este soț, rudă sau afin până la gradul al patrulea inclusiv al debitorului, se prezumă relativ că acesta a cunoscut împrejurarea prevăzută la alin.(1).

Art. 85. – (1) Cererea pentru anularea unui transfer cu caracter patrimonial se va nota, din oficiu, în registrele de publicitate aferente.

(2) O persoană obținând un titlu sau dobândind o garanție ori un alt drept real asupra bunului respectiv după efectuarea unei astfel de notări va avea titlul sau dreptul său, condiționat de dreptul de a fi recuperat bunul.

(3) Dacă sunt îndeplinite condițiile art. 79 și art. 80, se instituie o prezumție relativă de fraudă în dauna creditorilor. Prezumția poate fi

răsturnată de către debitor. Ea nu se extinde la terțul dobânditor sau sub-dobânditor.

(4) Prezumția de fraudă se păstrează și în cazul în care, prin abuz de drepturi procesuale, debitorul a întârziat momentul deschiderii procedurii pentru a expira termenele la care se referă art. 79 și 80.

(5) Legitimarea procesuală activă în acțiunile în anulare reglementate de art. 79 și 80 aparține administratorului judiciar și, respectiv, lichidatorului iar, în cazul prevăzut de art. 81 alin. (2), comitetului creditorilor.

(6) Au calitate procesuală pasivă în acțiunile în anulare prevăzute de art. 79 și 80 debitorul și, după caz, co-contractantul său. Debitorul va fi citat în calitate de pârât prin administratorul special.

Art. 86. – (1) În vederea creșterii la maximum a valorii averii debitorului, administratorul judiciar/lichidatorul poate să mențină sau să denunțe orice contract, închirierile neexpirate sau alte contracte pe termen lung, atâta timp cât aceste contracte nu vor fi fost executate în totalitate ori substanțial de către toate părțile implicate. Administratorul judiciar/lichidatorul trebuie să răspundă, în termen de 30 de zile, unei notificări a contractantului, prin care i se cere să opteze pentru menținerea ori denunțarea contractului; în lipsa unui astfel de răspuns, administratorul judiciar/lichidatorul nu va mai putea cere executarea contractului, acesta fiind socotit denunțat.

(2) În cazul denunțării unui contract, o acțiune pentru despăgubiri poate fi introdusă de către contractant împotriva debitorului.

(3) Pe parcursul perioadei de observație, cu acordul co-contractanților, administratorul judiciar va putea menține contractele de credit sau va putea să le modifice clauzele, astfel încât acestea să asigure echivalența viitoarelor prestații. Modificările vor fi supuse aprobării comitetului creditorilor, care va verifica dacă ele sunt atât în folosul averii debitorului, cât și în cel al averii creditorilor.

(4) Dacă vânzătorul unui bun imobil a reținut titlul de proprietate până la plata integrală a prețului vânzării, vânzarea va fi considerată executată de către vânzător și nu va fi supusă prevederilor alin.(1).

(5) Un contract de muncă sau de închiriere, în calitate de locatar, va putea fi denunțat numai cu respectarea termenelor legale de preaviz.

(6) Prin derogare de la prevederile Legii nr. 53/2003 Codul Muncii, cu modificările și completările ulterioare, în procedura simplificată, precum și în cazul intrării în faliment în procedura generală, desfacerea contractelor individuale de muncă ale personalului debitoarei se va face de urgență, de către lichidator, fără a fi necesară parcurgerea procedurii de concediere colectivă. Lichidatorul va acorda personalului concediat doar preavizul de 15 zile lucrătoare.

(7) Într-un contract prevăzând plăți periodice din partea debitorului, menținerea contractului nu îl va obliga pe administratorul judiciar/lichidator să facă plăți restante pentru perioadele anterioare deschiderii procedurii. Pentru astfel de plăți pot fi formulate cereri împotriva debitorului.

Art. 87. – Dacă un bun mobil, vândut debitorului și neplătit de acesta, era în tranzit la data deschiderii procedurii și bunul nu se află încă la dispoziția debitorului și nici alte părți nu au dobândit drepturi asupra lui, atunci vânzătorul își poate lua înapoi bunul. În acest caz, toate cheltuielile vor fi suportate de către vânzător și el va trebui să restituie debitorului orice avans din preț. Dacă vânzătorul admite ca bunul să fie livrat, el va putea recupera prețul prin înscrierea creanței sale în tabelul de creanțe. Dacă administratorul judiciar/lichidatorul cere ca bunul să fie livrat, el va trebui să ia măsuri să se plătească din averea debitorului întregul preț datorat în baza contractului.

Art. 88. – Dacă debitorul este parte într-un contract cuprins într-un acord *master de netting*, prevăzând transferul anumitor mărfuri, titluri reprezentative ale mărfurilor sau active financiare cotate pe o piață reglementată de mărfuri, servicii și instrumente financiare derivate, la o anumită dată sau într-o perioadă determinată de timp, și scadența intervine sau perioada expiră după data deschiderii procedurii, se va efectua o operațiune de compensare bilaterală a tuturor contractelor cuprinse în acordul *master de netting* respectiv, iar diferența rezultată va trebui să fie plătită averii debitorului, dacă aceasta este creditoare, și va fi înscrisă în tabelul de creanțe, dacă este o obligație a averii debitorului.

Art. 89. – Dacă un comisionar, care deține titluri pentru bunuri ce urmează a fi primite ori pentru marfă, devine subiectul unei cereri introductive, comitentul va fi îndreptățit să-și ia înapoi titlurile ori marfa sau să ceară ca valoarea lor să fie plătită de comisionar.

Art. 90. – (1) Dacă un debitor deține marfă în calitate de consignatar sau orice alt bun care aparține altuia la data înregistrării cererii introductive, a expirării termenului pentru contestarea cererii creditorilor de către debitor sau a respingerii contestației debitorului împotriva acestei cereri, proprietarul va avea dreptul să-și recupereze bunul, în afară de cazul în care debitorul are un drept de garanție valabil asupra bunului.

(2) Dacă la una dintre datele menționate la alin.(1) marfa nu se află în posesia debitorului și el nu o poate recupera de la deținătorul actual, proprietarul va fi îndreptățit să aibă creanța înregistrată în tabelul de creanțe, cu valoarea pe care marfa o avea la acea dată. Dacă debitorul se află în posesia mărfii la acea dată, dar a pierdut ulterior posesia, proprietarul poate cere ca întreaga valoare a mărfii să fie înscrisă în tabelul de creanțe.

Art. 91. – Faptul că un proprietar al unui imobil închiriat este debitor în prezenta procedură nu va desființa contractul de închiriere, în afară de cazul în care chiria nu este inferioară chiriei practicate pe piață. Cu toate acestea, administratorul judiciar/lichidatorul poate să refuze să asigure prestarea oricăror servicii datorate de proprietar chiriașului pe timpul închirierii. În acest caz, chiriașul poate evacua clădirea și poate să ceară înregistrarea creanței sale în tabel sau poate deține în continuare imobilul, scăzând din chiria pe care o plătește costul serviciilor datorate de proprietar. Dacă chiriașul alege să continue a deține imobilul, nu va fi îndreptățit la înscrierea creanței în tabel, ci va avea numai dreptul de a scădea din chiria pe care o plătește costul serviciilor datorate de proprietar.

Art. 92. – Administratorul judiciar/lichidatorul poate să denunțe un contract prin care debitorul s-a obligat să efectueze anumite servicii specializate sau cu caracter strict personal, în afară de cazul în

care creditorul acceptă efectuarea prestației de către o persoană desemnată de administratorul judiciar/lichidator.

Art. 93. – (1) Dacă un asociat dintr-o societate agricolă, societate în nume colectiv, societate în comandită ori cu răspundere limitată sau acționarul unei societăți pe acțiuni este debitor într-o procedură prevăzută de prezenta lege și dacă implicarea debitorului într-o astfel de procedură nu atrage dizolvarea acelei societăți, administratorul/lichidatorul poate cere lichidarea drepturilor debitorului în acea societate, potrivit ultimei situații financiare aprobate, sau poate propune ca debitorul să fie păstrat ca asociat, dacă ceilalți asociați sunt de acord.

(2) Prevederile alin.(1) se aplică, în mod corespunzător, în cazul membrilor societăților cooperative și ai grupurilor de interes economic.

Secțiunea a 5-a *Planul*

Art. 94. – (1) Următoarele categorii de persoane vor putea propune un plan de reorganizare în condițiile de mai jos:

a) debitorul, cu aprobarea adunării acționarilor/asociaților, în termen de 30 de zile de la afișarea tabelului definitiv de creanțe, cu condiția formulării, potrivit art.28, a intenției de reorganizare, dacă procedura a fost declanșată de acesta, și potrivit art.33 alin.(6), în cazul în care procedura a fost deschisă ca urmare a cererii unuia sau a mai multor creditori;

b) administratorul judiciar, de la data desemnării sale și până la împlinirea unui termen de 30 de zile de la data afișării tabelului definitiv al creanțelor, cu condiția să-și fi manifestat această intenție până la votarea raportului prevăzut la art.59 alin.(2);

c) unul sau mai mulți creditori care și-au anunțat această intenție până la votarea raportului prevăzut la art.59 alin.(2), deținând împreună cel puțin 20% din valoarea totală a creanțelor cuprinse în tabelul definitiv, în termen de 30 de zile de la data afișării tabelului definitiv al creanțelor.

(2) La cererea oricărei părți interesate, judecătorul-sindic poate scurta, pentru motive temeinice, perioadele prevăzute la alin.(1).

(3) Planul va putea să prevadă fie restructurarea și continuarea activității debitorului, fie lichidarea unor bunuri din averea acestuia, fie o combinație a celor două variante de reorganizare.

(4) Nu vor putea propune un plan de reorganizare debitorul care, într-un interval de 5 ani anteriori formulării cererilor introductive, a mai fost subiect al procedurii instituite în baza prezentei legi și nici debitorul care a fost condamnat definitiv pentru falsificare sau pentru infracțiuni prevăzute în Legea concurenței nr.21/1996, sau ai cărui administratori, directori și/sau asociați au fost condamnați definitiv pentru: bancrută frauduloasă, gestiune frauduloasă, abuz de încredere, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, infracțiuni de fals ori infracțiuni prevăzute în Legea concurenței nr.21/1996, în ultimii 5 ani anteriori deschiderii procedurii.

(5) Nerespectarea termenelor prevăzute la alin.(1) conduce la decăderea părților respective din dreptul de a depune un plan de reorganizare și, ca urmare, la trecerea, din dispoziția judecătorului-sindic, la faliment.

Art. 95. – (1) Planul de reorganizare va indica perspectivele de redresare în raport cu posibilitățile și specificul activității debitorului, cu mijloacele financiare disponibile și cu cererea pieței față de oferta debitorului, și va cuprinde măsuri concordante cu ordinea publică, inclusiv în ceea ce privește modalitatea de selecție, desemnare și înlocuire a administratorilor și a directorilor.

(2) Planul de reorganizare va cuprinde în mod obligatoriu programul de plată a creanțelor.

(3) Executarea planului de reorganizare nu va putea depăși 3 ani, socotiți de la data confirmării.

(4) La recomandarea administratorului judiciar, după trecerea unui termen de cel mult 18 luni de la confirmarea planului, această perioadă va putea fi extinsă cu cel mult încă o perioadă de un an, dacă propunerea este votată de cel puțin două treimi din creditorii aflați în sold la acea dată.

(5) Planul de reorganizare va menționa:

a) categoriile de creanțe care nu sunt defavorizate, în sensul legii;

b) tratamentul categoriilor de creanțe defavorizate;

c) dacă și în ce măsură debitorul, membrii grupului de interes economic, asociații din societățile în nume colectiv și asociații comanditați din societățile în comandită vor fi descărcați de răspundere;

d) ce despăgubiri urmează a fi oferite titularilor tuturor categoriilor de creanțe, în comparație cu valoarea estimativă ce ar putea fi primită prin distribuire în caz de faliment; valoarea estimativă se va calcula la data propunerii planului.

(6) Planul va specifica măsurile adecvate pentru punerea sa în aplicare, cum ar fi:

A. păstrarea, în întregime sau în parte, de către debitor, a conducerii activității sale, inclusiv dreptul de dispoziție asupra bunurilor din averea sa, cu supravegherea activității sale de către administratorul judiciar desemnat în condițiile legii;

B. obținerea de resurse financiare pentru susținerea realizării planului și sursele de proveniență a acestora;

C. transmiterea tuturor sau a unora dintre bunurile averii debitorului către una sau mai multe persoane fizice sau juridice, constituite anterior sau ulterior confirmării planului;

D. fuziunea debitorului, în condițiile legii;

E. lichidarea tuturor sau a unora dintre bunurile averii debitorului, separat sau în bloc, libere de orice sarcini, sau distribuirea acestora către creditorii debitorului, în contul creanțelor pe care aceștia le au față de averea debitorului;

F. lichidarea parțială sau totală a activului debitorului în vederea executării planului se face potrivit art.116-120;

G. modificarea sau stingerea garanțiilor reale, cu acordarea obligatorie, în beneficiul creditorului garantat, a unei garanții sau protecții echivalente, în condițiile prevăzute la art.39 alin.(2) lit.c);

H. prelungirea datei scadenței, precum și modificarea ratei dobânzii, a penalității sau a oricărei alte clauze din cuprinsul contractului sau a celorlalte izvoare ale obligațiilor sale;

I. modificarea actului constitutiv al debitorului, în condițiile legii;

J. emiterea de titluri de valoare de către debitor sau oricare dintre persoanele menționate la lit.C și D, în condițiile prevăzute de Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale și de Legea nr.297/2004 privind piața de capital. Pentru înscrierea în plan a unei emisiuni de

titluri de valoare este necesar acordul expres, în scris, al creditorului care urmează să primească titlurile de valoare emise, acord ce se va da înainte de admiterea planului de către judecătorul-sindic, în conformitate cu prevederile art.98 alin.(3). Prin excepție de la prevederile art.205 alin.(2) din Legea nr.297/2004 privind piața de capital, operațiunile cuprinse la acest punct sunt considerate operațiuni exceptate în sensul art.205 alin.(1) din acea lege;

K. prin derogare de la prevederile lit.J, planul de reorganizare nu poate prevedea conversia creanțelor bugetare în titluri de valoare;

L. inserarea în actul constitutiv al debitorului - persoană juridică - sau al persoanelor menționate la lit.C și D a unor prevederi:

a) de prohibire a emiterii de acțiuni fără drept de vot;

b) de determinare, în cazul diferitelor categorii de acțiuni ordinare, a unei distribuții corespunzătoare a votului între aceste categorii;

c) în cazul categoriilor de acțiuni preferențiale cu dividend prioritar față de alte categorii de acțiuni, de reglementare satisfăcătoare a numirii administratorilor reprezentând categoriile de acțiuni respective în ipoteza neonorării obligației de plată a dividendelor.

(7) Prin derogare de la prevederile Legii nr.31/1990 privind societățile comerciale și ale Legii nr.297/2004 privind piața de capital, planul propus de creditori poate prevedea modificarea, fără acordul statutar al membrilor sau asociaților/acționarilor debitorului, a actului constitutiv, dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) planul propus de debitor oferă o recuperare mai redusă a creanțelor debitorului;

b) în caz de faliment, membrilor sau asociaților/acționarilor debitorului nu li s-ar cuveni nimic din distribuire;

c) membrii sau asociații/acționarii debitorului refuză să participe la planul propus de creditori.

(8) Înregistrarea mențiunii în registrul comerțului va fi solicitată de administratorul judiciar pe cheltuiala debitorului, pe baza hotărârii de confirmare a planului de reorganizare, care se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea a VI-a.

Art. 96. – (1) În vederea administrării eficiente a procedurii, planul poate desemna o categorie separată de creanțe, compusă numai din acele creanțe chirografare care, în sensul art.49 alin.(1), aparțin furnizorilor fără de care activitatea debitorului nu se poate desfășura și care nu pot fi înlocuiți. Lista acestor creanțe trebuie confirmată de administratorul judiciar.

(2) Planul va stabili același tratament pentru fiecare creanță din cadrul unei categorii distincte, cu excepția cazului în care deținătorul unei creanțe din categoria respectivă consimte un tratament mai puțin favorabil pentru creanța sa.

Art. 97. – Nu se consideră modificare a creanței sau a condițiilor de realizare a acesteia situația în care planul propus prevede revenirea la condițiile de realizare a creanței anterioare survenirii evenimentelor care au condus la modificarea condițiilor respective, cum ar fi neplata uneia sau a mai multor rate scadente ale unui împrumut, la termenele și în condițiile stipulate în contract, care conduce la accelerarea plății întregului rest al împrumutului.

Art. 98. – (1) Câte o copie de pe planul propus va fi depusă la grefa tribunalului și la oficiul registrul comerțului sau, după caz, la registrul societăților agricole și va fi comunicată debitorului, prin administratorul special, administratorului judiciar și comitetului creditorilor.

(2) Judecătorul-sindic va convoca o ședință, în termen de 20 de zile de la înregistrarea planului la tribunal, la care vor fi citați cei care au propus planul și persoanele menționate la alin.(1) și în care planul va fi admis sau respins de judecătorul-sindic, după audierea persoanelor citate.

(3) Judecătorul-sindic va putea admite un plan propus de părțile legal îndreptățite, care conține toate informațiile prevăzute de prezenta lege. Judecătorul-sindic poate să ceară unui practician în insolvență să-și exprime o opinie privind posibilitatea de realizare a planului, înainte de admiterea lui.

(4) Dacă au fost exprimate mai multe intenții de depunere a unor planuri de reorganizare, judecătorul-sindic va fixa un termen maxim până la care acestea pot fi depuse, cu respectarea dispozițiilor

art.74 alin.(2), astfel încât votarea planurilor admise să se facă în aceeași ședință a adunării creditorilor.

Art. 99. – (1) După admiterea planului, judecătorul-sindic va dispune administratorului judiciar convocarea adunării creditorilor și a debitorului într-un termen cuprins între 20 și 25 de zile, dar nu mai înainte de afișarea tabelului definitiv al creanțelor.

(2) Judecătorul-sindic va dispune administratorului judiciar, în termen de 5 zile de la admitere, publicarea unui anunț referitor la propunerea planului în Buletinul procedurilor de insolvență, cu indicarea celui care l-a propus, a datei când se va vota cu privire la plan și a faptului că este admisibilă votarea prin corespondență, precum și a datei de confirmare a planului, care nu va depăși 15 zile de la data exprimării votului asupra planului.

(3) Acționarii și creditorii cu titluri de valoare la purtător vor trebui să depună originalele la administrator cu cel puțin 5 zile înainte de data fixată pentru exprimarea votului, sub sancțiunea decăderii din dreptul de a vota.

(4) Din momentul publicării, toate părțile interesate vor fi socotite că au cunoștință de plan și de data de exprimare a votului. În toate cazurile, debitorul va asigura posibilitatea consultării planului la sediul său, pe cheltuiala solicitantului.

Art. 100. – (1) La începutul ședinței de vot, administratorul judiciar va informa creditorii prezenți despre voturile valabile primite în scris.

(2) Fiecare creanță beneficiază de un drept de vot, pe care titularul acesteia îl exercită în categoria de creanțe din care face parte creanța respectivă.

(3) Următoarele creanțe constituie categorii distincte de creanțe, care votează separat:

- a) creditorii cu creanțe garantate;
- b) creditorii bugetari;
- c) creditorii chirografari stabiliți conform art.96 alin.(1);
- d) ceilalți creditori chirografari.

(4) Un plan va fi socotit acceptat de către o categorie de creanțe dacă în categoria respectivă planul este acceptat de către o majoritate absolută din valoarea creanțelor din acea categorie.

(5) Categoriile care, direct sau indirect, controlează, sunt controlați sau se află sub control comun cu debitorul, în sensul legislației pieței de capital, pot participa la ședință, dar pot vota cu privire la plan doar în cazul în care acesta le acordă mai puțin decât ar primi în cazul falimentului.

Art. 101. – (1) La data stabilită, un plan va fi confirmat de către judecătorul-sindic, dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții:

A. cel puțin jumătate plus una din categoriile de creanțe menționate în programul de plăți, dintre cele menționate la art.100 alin.(3), acceptă sau sunt socotite că acceptă planul, cu condiția ca minimum una dintre categoriile defavorizate să accepte planul;

B. în cazul în care sunt doar două categorii, planul se consideră acceptat în cazul în care categoria cu valoarea totală cea mai mare a creanțelor a acceptat planul;

C. fiecare categorie defavorizată de creanțe care a respins planul va fi supusă unui tratament corect și echitabil prin plan.

(2) Tratament corect și echitabil există atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) nici una dintre categoriile care resping planul și nici o creanță care respinge planul nu primesc mai puțin decât ar fi primit în cazul falimentului;

b) nici o categorie sau nici o creanță aparținând unei categorii nu primește mai mult decât valoarea totală a creanței sale;

c) în cazul în care o categorie defavorizată respinge planul, nici o categorie de creanțe cu rang inferior categoriei defavorizate neacceptate, astfel cum rezultă din ierarhia prevăzută la art.100 alin.(3), nu primește mai mult decât ar primi în cazul falimentului.

(3) Doar un singur plan de reorganizare va fi confirmat.

(4) Confirmarea unui plan de reorganizare împiedică propunerea, admiterea, votarea sau confirmarea oricărui alt plan.

Art. 102. – (1) Când sentința care confirmă un plan intră în vigoare, activitatea debitorului este reorganizată în mod corespunzător;

creanțele și drepturile creditorilor și ale celorlalte părți interesate sunt modificate astfel cum este prevăzut în plan. În cazul intrării în faliment ca urmare a eșuării planului sau a unei executări silite, planul confirmat va fi socotit ca o hotărâre definitivă și irevocabilă împotriva debitorului. Pentru executarea silită a acestor creanțe, calitatea de titlu executoriu o va avea sentința de confirmare a planului.

(2) Creditorii conservă acțiunile lor, pentru întreaga valoare a creanțelor, împotriva codebitorilor și a fidejursorilor debitorului, chiar dacă au votat pentru acceptarea planului.

(3) Dacă nici un plan nu este confirmat și termenul pentru propunerea unui plan, în condițiile art.94, a expirat, judecătorul-sindic va dispune începerea de îndată a procedurii falimentului, în condițiile art.107 și următoarele.

(4) Remunerațiile persoanelor angajate în temeiul art.10, art.19 alin.(2), art.23, 24 și al art.98 alin.(3) și alte cheltuieli administrative vor fi achitate la momentul prevăzut, după caz, de lege, cu excepția cazurilor în care părțile interesate ar accepta, în scris, alte termene de plată. Planul trebuie să precizeze în programul de plăți cum va fi asigurată această plată.

(5) Plata va putea fi făcută trimestrial, pe bază de acte legale.

Secțiunea a 6-a *Reorganizarea*

Art. 103. – (1) În urma confirmării unui plan de reorganizare, debitorul își va conduce activitatea sub supravegherea administratorului judiciar și în conformitate cu planul confirmat, până când judecătorul-sindic va dispune, motivat, fie încheierea procedurii insolvenței și luarea tuturor măsurilor pentru reinsertia debitorului în activitatea comercială, fie încetarea reorganizării și trecerea la faliment, în condițiile art.107 și următoarele.

(2) Pe parcursul reorganizării, debitorul va fi condus de administratorul special, sub supravegherea administratorului judiciar. Acționarii, asociații și membrii cu răspundere limitată nu au dreptul de a interveni în conducerea activității ori în administrarea averii debitorului, cu excepția și în limita cazurilor expres și limitativ prevăzute de lege și în planul de reorganizare.

(3) Debitorul va fi obligat să îndeplinească, fără întârziere, schimbările de structură prevăzute în plan.

Art. 104. – Prin excepție de la dispozițiile art.38, judecătorul-sindic poate, la cererea furnizorului, să dispună ca debitorul să depună o cauțiune la o bancă, drept condiție pentru îndatorirea furnizorului de a-i presta serviciile sale în timpul desfășurării procedurii prevăzute în prezenta secțiune. O astfel de cauțiune nu va putea depăși 30% din costul serviciilor prestate debitorului și neachitate ulterior deschiderii procedurii.

Art. 105. – (1) Dacă debitorul nu se conformează planului sau desfășurarea activității aduce pierderi averii sale, administratorul judiciar, comitetul creditorilor sau oricare dintre creditorii, precum și administratorul special poate solicita oricând judecătorului-sindic să aprobe intrarea în faliment, în condițiile art.107 și următoarele.

(2) Înregistrarea cererii menționate la alin.(1) nu suspendă continuarea activității debitorului până când judecătorul-sindic nu hotărăște asupra ei, prin încheiere.

Art. 106. – (1) Debitorul, prin administratorul special, sau, după caz, administratorul judiciar va trebui să prezinte, trimestrial, rapoarte comitetului creditorilor asupra situației financiare a averii debitorului. Ulterior aprobării de către comitetul creditorilor, rapoartele vor fi înregistrate la grefa tribunalului, iar debitorul sau, după caz, administratorul judiciar va notifica aceasta tuturor creditorilor, în vederea consultării rapoartelor.

(2) De asemenea, administratorul judiciar va prezenta și situația cheltuielilor efectuate pentru bunul mers al activității, în vederea recuperării acestora, potrivit art.102 alin.(4), care va fi avizată de către comitetul creditorilor.

(3) În termen de 5 zile de la ședința comitetului creditorilor menționată la alin.(1), comitetul creditorilor va putea convoca adunarea creditorilor pentru a prezenta măsurile luate de debitor și/sau administratorul judiciar, precum și efectele acestora și să propună motivat și alte măsuri.

Secțiunea a 7-a
Falimentul

Art. 107. – (1) Judecătorul-sindic va decide, prin sentință sau, după caz, prin încheiere, în condițiile art.32, intrarea în faliment în următoarele cazuri:

A. a) debitorul și-a declarat intenția de a intra în procedura simplificată;

b) debitorul nu și-a declarat intenția de reorganizare sau, la cererea creditorului de deschidere a procedurii, a contestat că ar fi în stare de insolvență, iar contestația a fost respinsă de judecătorul-sindic;

c) nici unul dintre celelalte subiecte de drept îndreptățite nu a propus un plan de reorganizare, în condițiile prevăzute la art.94, sau nici unul dintre planurile propuse nu a fost acceptat și confirmat;

B. debitorul și-a declarat intenția de reorganizare, dar nu a propus un plan de reorganizare ori planul propus de acesta nu a fost acceptat și confirmat;

C. obligațiile de plată și celelalte sarcini asumate nu sunt îndeplinite în condițiile stipulate prin planul confirmat sau desfășurarea activității debitorului în decursul reorganizării sale aduce pierderi averii sale;

D. a fost aprobat raportul administratorului judiciar prin care se propune, după caz, intrarea debitorului în faliment, potrivit art.54 alin.(5) sau art.60 alin.(3).

(2) Prin hotărârea prin care se decide intrarea în faliment, judecătorul-sindic va pronunța dizolvarea societății debitoare și va dispune:

a) ridicarea dreptului de administrare al debitorului;

b) în cazul procedurii generale, desemnarea unui lichidator provizoriu, precum și stabilirea atribuțiilor și a remunerației acestuia, în conformitate cu criteriile aprobate prin hotărâre a Guvernului;

c) în cazul procedurii simplificate, confirmarea, în calitate de lichidator al administratorului judiciar, desemnat conform art.19 alin.(2) sau art.34, după caz;

d) termenul maxim de la intrarea în faliment în cadrul procedurii generale, de predare a gestiunii averii de la debitor/administratorul judiciar către lichidator, împreună cu lista actelor

și operațiunilor efectuate după deschiderea procedurii menționate la art.46 alin.(2);

e) întocmirea de către administratorul judiciar și predarea către lichidator, în termen de maximum 10 zile de la intrarea în faliment, în cadrul procedurii generale, a unei liste cuprinzând numele și adresele creditorilor și toate creanțele acestora la data intrării în faliment, cu indicarea celor născute după deschiderea procedurii;

f) notificarea intrării în faliment.

(3) În cazul intrării în faliment, încheierea sau, după caz, sentința va indica și termenele prevăzute la art.108 alin.(2) sau, după caz, la art.109 alin.(2).

(4) După intrarea în faliment în procedura generală, dispozițiile art.62-76 vor fi aplicate, dacă este necesar, în mod corespunzător, în ceea ce privește creanțele născute între data deschiderii procedurii și data intrării în faliment, precum și procedura de admitere a acestora.

(5) Debitorii intrați în procedura falimentului își acoperă pierderile anuale, stabilite prin declarația de impozit pe profit, din profiturile impozabile obținute în toată perioada, până la închiderea procedurii de faliment.

Art. 108. – (1) În cazul intrării în faliment în procedura generală, lichidatorul va trimite o notificare tuturor creditorilor menționați în lista depusă de debitor/administratorul judiciar, menționată la art.107 alin.(2) lit.e), debitorului și oficiului registrului comerțului sau, după caz, registrului societăților agricole unde debitorul este înmatriculat, pentru efectuarea mențiunii. Dispozițiile alin.(2) și (3) ale art.61 se aplică în mod corespunzător.

(2) Notificarea va cuprinde:

a) termenul-limită pentru înregistrarea cererii de admitere a creanțelor menționate la alin.(3), în vederea întocmirii tabelului suplimentar, care va fi de maximum 45 de zile de la data intrării în faliment, precum și cerințele pentru ca o creanță înregistrată să fie considerată valabilă;

b) termenul de verificare a creanțelor menționate la alin.(3), de întocmire, afișare și comunicare a tabelului suplimentar al acestora, care nu va depăși 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la lit.a);

c) termenul de depunere la tribunal a contestațiilor, care va fi de cel puțin 10 zile înainte de data stabilită prin încheierea de intrare în faliment, pentru definitivarea tabelului definitiv consolidat;

d) termenul de întocmire a tabelului definitiv consolidat, care nu va depăși 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la lit.b).

(3) Vor fi supuse verificării toate creanțele asupra averii debitorului, inclusiv cele bugetare, născute după data deschiderii procedurii sau, după caz, al căror quantum a fost modificat față de tabelul definitiv al creanțelor sau față de programul de plată din planul de reorganizare, ca urmare a plăților făcute după deschiderea procedurii.

(4) Creanțele admise în tabelul definitiv de creanțe, în condițiile art.74 alin.(2), nu vor mai fi supuse verificării; titularii acestor creanțe vor putea să formuleze contestații cu privire la creanțele și drepturile de preferință trecute de lichidator în tabelul suplimentar prevăzut la alin.(2) lit.b).

(5) Tabelul definitiv consolidat va cuprinde totalitatea creanțelor admise împotriva averii debitorului, existente la data intrării în faliment, cu respectarea dispozițiilor art.110.

(6) Titularilor de creanțe născute după deschiderea procedurii, care nu depun cererea de admitere a creanțelor în termenul prevăzut la alin.(2) lit.a), li se aplică, în mod corespunzător, prevederile art.76.

Art. 109. – (1) În cazul intrării în faliment prin procedura simplificată, lichidatorul va trimite o notificare privind intrarea în procedura falimentului și, în cazul debitorului persoană juridică, ridicarea dreptului de administrare și dizolvarea acestuia, tuturor creditorilor notificați conform art.61, debitorului și oficiului registrului comerțului sau, după caz, registrului societăților agricole ori registrului asociațiilor și fundațiilor în care debitorul este înmatriculat, pentru efectuarea mențiunii. În cazul în care este justificată majorarea, în sensul art.62 alin.(2), a termenelor de afișare a tabelului preliminar, prevăzut la art.62 alin.(1) lit.c), și de definitivare a tabelului creanțelor prevăzut la art.62 alin.(1) lit.d), noile termene astfel fixate vor fi notificate creditorilor.

(2) În cazul în care, până la aprobarea propunerii administratorului judiciar prevăzute la art.54 alin.(4), debitorul aflat în faliment prin procedură simplificată și-a continuat activitatea,

lichidatorul va notifica, în termen de 5 zile de la data intrării în faliment, creditorii deținând creanțe asupra debitorului, având prioritate conform dispozițiilor art.123 pct.2, născute în perioada de observație, solicitându-le să înscrie, în termen de 10 zile de la primirea notificării, cereri de creanță însoțite de documente justificative. Notificarea va cuprinde și termenele de afișare a tabelului preliminar, prevăzut la art.62 alin.(1) lit.c), și de definitivare a tabelului creanțelor prevăzut la art.62 alin.(1) lit.d), așa cum au fost cuprinse și în notificarea prevăzută la art.61 alin.(1) sau la alin.(1) al prezentului articol, după caz. Dispozițiile alin.(2) și (3) ale art.61 se aplică în mod corespunzător.

(3) Vor fi supuse verificării toate creanțele asupra averii debitorului, inclusiv cele bugetare, născute după data deschiderii procedurii.

(4) Titularilor de creanțe născute după deschiderea procedurii, care nu depun cererea de admitere a creanțelor în termenul prevăzut la alin.(2), li se aplică, în mod corespunzător, prevederile art.76.

Art. 110. – În cazul intrării în faliment după confirmarea unui plan de reorganizare, titularii creanțelor participă la distribuiri cu valoarea acestora, astfel cum au fost prezentate în planul confirmat, mai puțin cota încasată în cursul reorganizării.

Art. 111. – Garanțiile reale și personale constituite pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin planul de reorganizare rămân valabile în favoarea creditorilor pentru plata sumelor datorate acestora potrivit planului de reorganizare.

Art. 112. – (1) Creditorii nu sunt obligați să restituie sumele încasate în cursul reorganizării.

(2) Actele cu titlu gratuit, efectuate între data confirmării planului de reorganizare și intrarea în faliment, sunt nule.

(3) Celelalte acte efectuate în intervalul prevăzut la alin.(2), exceptându-le pe cele făcute cu respectarea dispozițiilor art.49 alin.(1) și (2) și pe cele permise de planul de reorganizare, sunt prezumate ca fiind în fraudă creditorilor și vor fi anulate, cu excepția cazului în care co-contractantul dovedește buna sa credință la momentul încheierii actului.

§.1. Măsuri premergătoare lichidării

Art. 113. – (1) Vor fi puse sub sigilii: magazinele, magaziile, depozitele, birourile, corespondența comercială, arhiva, dispozitivele de stocare și prelucrare a informației, contractele, mărfurile și orice alte bunuri mobile aparținând averii debitorului.

(2) În situația prevăzută la art.55, inventarul bunurilor debitorului se va face după obținerea relațiilor scrise privind situația bunurilor debitorului. Dacă în urma demersurilor efectuate conform prevederilor art.56-58, administratorul judiciar nu identifică nici un bun, inventarul se încheie pe baza comunicărilor scrise transmise de autoritățile relevante.

(3) Nu vor fi puse sub sigilii:

a) obiectele care vor trebui valorificate de urgență, pentru a se evita deteriorarea lor materială sau pierderea din valoare;

b) registrele de contabilitate;

c) cambiile și alte titluri de valoare scadente sau care urmează a fi scadente în scurt timp, precum și acțiunile ori alte titluri de participație ale debitorului, care vor fi luate de lichidator pentru a fi încasate sau pentru a efectua activitățile de conservare cerute;

d) numerarul pe care lichidatorul îl va depune la bancă în contul averii debitorului.

(4) Când debitorul are bunuri și în alte județe, judecătorul-sindic va trimite notificări tribunalelor din acele județe, în vederea sigilării de urgență a bunurilor.

(5) Documentele întocmite de alte tribunale, certificând că sigiliile au fost aplicate, vor fi trimise judecătorului-sindic.

(6) În timpul acțiunii de sigilare, lichidatorul va lua măsurile necesare pentru conservarea bunurilor.

Art. 114. – (1) Dacă averea debitorului poate fi inventariată complet într-o singură zi, lichidatorul va putea proceda imediat la inventariere, fără a aplica sigiliile. În toate celelalte cazuri, se va proceda la inventariere în cel mai scurt timp posibil. Debitorul va trebui să fie de față și să asiste la inventar, dacă judecătorul-sindic dispune astfel. Dacă debitorul nu se va prezenta, el nu va putea contesta datele din inventar.

(2) Lichidatorul, pe măsura desfășurării inventarierii, ia în posesie bunurile, devenind depozitarul lor judiciar.

Art. 115. – (1) Inventarul va trebui să descrie toate bunurile identificate ale debitorului și să indice valoarea lor aproximativă la data inventarului. Cu aprobarea comitetului creditorilor, lichidatorul va angaja un expert evaluator, pe cheltuiala averii debitorului, pentru evaluarea bunurilor atât separat, cât și ca unul sau mai multe ansambluri în stare de funcționare, dacă este cazul.

(2) Actul de inventar va fi semnat de lichidatorul judiciar, de debitor, prin administratorul special, iar dacă acesta nu participă la inventariere, numai de către lichidatorul judiciar.

§.2. Efectuarea lichidării

Art. 116. – (1) Lichidarea bunurilor din averea debitorului va fi efectuată de lichidator sub controlul judecătorului-sindic. Pentru maximizarea valorii averii debitorului, lichidatorul va face toate demersurile de expunere pe piață, într-o formă adecvată a acestora, cheltuielile de publicitate fiind suportate din averea debitorului.

(2) Lichidarea va începe îndată după finalizarea de către lichidator a inventarierii bunurilor din averea debitorului. Bunurile vor putea fi vândute în bloc - ca un ansamblu în stare de funcționare - sau individual. Metoda de vânzare a bunurilor, respectiv licitație publică, negociere directă sau o combinație a celor două, va fi aprobată de adunarea creditorilor, pe baza propunerii lichidatorului și a recomandării comitetului creditorilor. Lichidatorul va prezenta și regulamentul de vânzare corespunzător.

(3) Lichidatorul va angaja, în numele debitorului, un evaluator, persoană fizică sau juridică, sau va utiliza, cu acordul comitetului creditorilor, un evaluator propriu, pentru a evalua bunurile din averea debitorului, în conformitate cu standardele internaționale de evaluare.

(4) În funcție de circumstanțele cauzei și, pe cât posibil, bunurile din averea debitorului vor fi evaluate atât individual, cât și în bloc; prin *bloc, ca ansamblu funcțional*, se înțelege o parte sau toate bunurile debitorului, necesare pentru desfășurarea unei afaceri, pentru care un cumpărător oferă un preț nedefalcat pe bunurile componente.

Art. 117. – (1) În cazul propunerii de vânzare în bloc, lichidatorul va prezenta comitetului creditorilor un raport în care vor fi indicate, descrise și evaluate bunurile ce urmează a fi vândute împreună, precizându-se și sarcinile de care, eventual, sunt grevate, însoțit de propuneri vizând modalitățile de vânzare. O copie de pe raport va fi depusă la grefa tribunalului, unde va putea fi studiată de orice altă parte interesată.

(2) Raportul prevăzut la alin.(1) va cuprinde propuneri privind modalitatea de vânzare în bloc, după cum urmează:

a) vânzare prin negociere directă către un cumpărător deja identificat, cu precizarea condițiilor minime ale contractului, cum ar fi prețul și modalitatea de plată;

b) vânzare prin negociere directă, fără cumpărător identificat, cu precizarea prețului minim propus. În acest caz, lichidatorul poate negocia prețul concret al vânzării bunurilor, iar dacă prețul minim nu se poate obține, adunarea creditorilor se va întruni din nou pentru a decide dacă prețul minim inițial scade sau urmează să se treacă la vânzarea individuală a bunurilor;

c) vânzarea la licitație.

(3) Lichidatorul va convoca adunarea creditorilor în termen de maximum 20 de zile de la data ședinței comitetului creditorilor, înștiințându-i pe creditorii despre posibilitatea studierii raportului și a procesului-verbal al ședinței comitetului creditorilor privind raportul.

(4) Dacă adunarea creditorilor aprobă raportul, judecătorul-sindic va da dispoziție lichidatorului, prin încheiere, să efectueze actele și operațiunile de lichidare, în condițiile propuse în raport.

(5) Prevederile alin.(1)-(4) se aplică în mod corespunzător și pentru autorizarea vânzării în bloc a creanțelor deținute de debitor împotriva unor terțe persoane.

Art. 118. – (1) Imobilele vor putea fi vândute direct, în urma propunerii lichidatorului, aprobată de adunarea creditorilor.

(2) Propunerea lichidatorului va trebui să identifice imobilul, prin situația de pe teren și prin datele din registrele de publicitate imobiliară, să arate sarcinile de care este grevat și să indice pasul de

supraofertare și data până la care, în caz de aprobare a vânzării, sunt acceptate supraoferte.

(3) Lichidatorul va convoca adunarea creditorilor, în termen de maximum 20 de zile de la data propunerii, notificând propunerea administratorului special, creditorilor cu garanții reale asupra bunului, titularilor unor drepturi de retenție de orice fel și comitetului creditorilor, supunând votului adunării creditorilor propunerea de vânzare.

(4) Ulterior aprobării de către adunarea creditorilor, vânzarea va putea fi făcută, sub sancțiunea nulității, numai după 30 de zile de la data ultimei publicări făcute de lichidator în ziar a anunțului privind condițiile de supraofertare.

Art. 119. – Valorile mobiliare vor fi vândute în condițiile Legii nr.297/2004 privind piața de capital.

Art. 120. – (1) Lichidatorul va încheia contracte de vânzare-cumpărare; sumele realizate din vânzări vor fi depuse în contul prevăzut la art.4 alin.(2) și recipisele vor fi predate judecătorului-sindic.

(2) Dacă vânzarea activelor se va face prin licitație publică, procesul-verbal de adjudecare semnat de lichidatorul judiciar constituie titlu de proprietate și va fi înscris, în cazul imobilelor, în registrele de publicitate imobiliară.

§.3. Distribuirea sumelor realizate în urma lichidării

Art. 121. – (1) Fondurile obținute din vânzarea bunurilor din averea debitorului, grevate, în favoarea creditorului, de ipoteci, gajuri sau alte garanții reale mobiliare ori drepturi de retenție de orice fel, vor fi distribuite în următoarea ordine:

1. taxe, timbre și orice alte cheltuieli aferente vânzării bunurilor respective, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea și administrarea acestor bunuri, precum și plata remunerațiilor persoanelor angajate în condițiile art.10, art.19 alin.(2), art.23 și 24;

2. creanțele creditorilor garantați, cuprinzând tot capitalul, dobânzile, majorările și penalitățile de orice fel, precum și cheltuielile.

(2) În cazul în care sumele realizate din vânzarea acestor bunuri ar fi insuficiente pentru plata în întregime a respectivelor creanțe

garantate, creditorii vor avea, pentru diferență, creanțe chirografare care vor veni în concurs cu cele cuprinse în categoria corespunzătoare, potrivit naturii lor, prevăzute la art.123, și vor fi supuse dispozițiilor art.41. Dacă după plata sumelor prevăzute la alin.(1) rezultă o diferență în plus, aceasta va fi depusă, prin grija lichidatorului, în contul averii debitorului.

(3) Un creditor cu creanță garantată este îndreptățit să participe la orice distribuire de sumă, făcută înaintea vânzării bunului supus garanției lui. Sumele primite din acest fel de distribuiri vor fi scăzute din cele pe care creditorul ar fi îndreptățit să le primească ulterior din prețul obținut prin vânzarea bunului supus garanției sale, dacă aceasta este necesară pentru a împiedica un astfel de creditor să primească mai mult decât ar fi primit dacă bunul supus garanției sale ar fi fost vândut anterior distribuirii.

Art. 122. – (1) La fiecare 3 luni, calculate de la data începerii lichidării și cuprinse într-un program de administrare a lichidării care trebuie întocmit în 30 de zile de la numire, lichidatorul va prezenta comitetului creditorilor un raport asupra fondurilor obținute din lichidare și din încasarea de creanțe și un plan de distribuire între creditori. Raportul va prevedea și plata remunerației sale și a celorlalte cheltuieli prevăzute la art.123 pct.1.

(2) Pentru motive temeinice, judecătorul-sindic poate prelungi cu cel mult o lună sau poate scurta termenul de prezentare a raportului și a planului de distribuire. Planul de distribuire va fi înregistrat la grefa tribunalului și lichidatorul va notifica aceasta fiecărui creditor. O copie de pe raport și o copie de pe planul de distribuire vor fi afișate la ușa tribunalului.

(3) Comitetul creditorilor sau orice creditor poate formula contestații la raport și la plan, în termen de 15 zile de la afișare. O copie de pe contestație se comunică, de urgență, lichidatorului.

(4) În termen de 20 de zile de la afișare, judecătorul-sindic va ține cu lichidatorul, cu debitorul și cu creditorii o ședință în care va soluționa deodată, prin sentință, toate contestațiile.

Art. 123. – Creanțele vor fi plătite, în cazul falimentului, în următoarea ordine:

1. taxele, timbrele sau orice alte cheltuieli aferente procedurii instituite prin prezenta lege, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea și administrarea bunurilor din averea debitorului, precum și plata remunerațiilor persoanelor angajate în condițiile art.10, art.19 alin.(2), art.23, 24 și ale art.98 alin.(3), sub rezerva celor prevăzute la art.102 alin.(4);

2. creanțele izvorâte din raportul de muncă;

3. creanțele reprezentând creditele, cu dobânzile și cheltuielile aferente, acordate de instituții de credit după deschiderea procedurii, precum și creanțele rezultând din continuarea activității debitorului după deschiderea procedurii;

4. creanțele bugetare;

5. creanțele reprezentând sumele datorate de către debitor unor terți, în baza unor obligații de întreținere, alocații pentru minori sau de plată a unor sume periodice destinate asigurării mijloacelor de existență;

6. creanțele reprezentând sumele stabilite de judecătorul-sindic pentru întreținerea debitorului și a familiei sale, dacă acesta este persoană fizică;

7. creanțele reprezentând credite bancare, cu cheltuielile și dobânzile aferente, cele rezultate din livrări de produse, prestări de servicii sau alte lucrări, precum și din chirii;

8. alte creanțe chirografare;

9. creanțele subordonate, în următoarea ordine de preferință:

a) creditele acordate persoanei juridice debitoare de către un asociat sau acționar deținând cel puțin 10% din capitalul social, respectiv din drepturile de vot în adunarea generală a asociațiilor, ori, după caz, de către un membru al grupului de interes economic;

b) creanțele izvorând din acte cu titlu gratuit.

Art. 124. – Sumele de distribuit între creditori în același rang de prioritate vor fi acordate proporțional cu suma alocată pentru fiecare creanță, prin tabelul menționat la art.108 alin.(2) lit.d).

Art. 125. – (1) Titularilor de creanțe dintr-o categorie li se vor putea distribui sume numai după deplina îndeplinire a titularilor de creanțe din categoria ierarhic superioară, potrivit ordinii prevăzute la art.123.

(2) În cazul insuficienței sumelor necesare acoperirii valorii integrale a creanțelor cu același rang de prioritate, titularii acestora vor primi o cotă falimentară, reprezentând suma proporțională cu procentul pe care creanța lor îl deține în categoria creanțelor respective.

Art. 126. – În cazul în care bunurile care alcătuiesc averea unui grup de interes economic ori a unei societăți în nume colectiv sau în comandită nu sunt suficiente pentru plata creanțelor înregistrate în tabelul definitiv consolidat al creanțelor, împotriva grupului sau a societății, judecătorul-sindic va autoriza executarea silită, în condițiile legii, împotriva asociaților cu răspundere nelimitată sau, după caz, a membrilor, pronunțând o sentință definitivă și executorie, care va fi pusă în executare de lichidator, prin executor judecătoresc.

Art. 127. – Cu ocazia distribuirilor parțiale, următoarele sume vor fi provizionate:

1. sume proporționale datorate creditorilor ale căror creanțe sunt supuse unei condiții suspensive care nu s-a realizat încă;
2. sume proporționale datorate proprietarilor de titluri la ordin sau la purtător și care au originalele titlurilor, dar nu le-au prezentat;
3. sume proporționale datorate creanțelor admise provizoriu;
4. rezervele destinate să acopere cheltuielile viitoare ale averii debitorului.

Art. 128. – Pentru creditorii cu creanțe înscrise în tabelul consolidat definitiv de creanțe, cărora li s-au alocat sume numai parțial sau cu creanțe sub condiție suspensivă și care au luat parte la distribuire, sumele cuvenite vor fi păstrate la bancă, într-un cont special de depozit, până ce situația lor va fi lămurită.

Art. 129. – (1) După ce bunurile din averea debitorului au fost lichidate, lichidatorul va supune judecătorului-sindic un raport final însoțit de situațiile financiare finale; copii de pe acestea vor fi comunicate tuturor creditorilor și debitorului și vor fi afișate la ușa tribunalului. Judecătorul-sindic va convoca adunarea creditorilor în termen de maximum 30 de zile de la afișarea raportului final. Creditorii

pot formula obiecții la raportul final cu cel puțin 5 zile înainte de data convocării.

(2) La data ședinței, judecătorul-sindic va soluționa, prin încheiere, toate obiecțiunile la raportul final, îl va aproba sau va dispune, dacă este cazul, modificarea corespunzătoare a acestuia.

(3) Creanțele care la data înregistrării raportului final vor fi încă sub condiție nu vor participa la ultima distribuție.

Art. 130. – După ce judecătorul-sindic aprobă raportul final al lichidatorului, acesta va trebui să facă distribuția finală a tuturor fondurilor din averea debitorului. Fondurile nereclamate în termen de 90 de zile de către cei îndreptățiți la acestea vor fi depuse de către lichidator la bancă, în contul averii debitorului, iar extrasul de cont, la tribunal. Acestea vor putea fi folosite în condițiile art.4 alin.(4).

Secțiunea a 8-a *Închiderea procedurii*

Art. 131. – În orice stadiu al procedurii prevăzute de prezenta lege, dacă se constată că nu există bunuri în averea debitorului ori că acestea sunt insuficiente pentru a acoperi cheltuielile administrative și nici un creditor nu se oferă să avanseze sumele corespunzătoare, judecătorul-sindic va putea da o sentință de închidere a procedurii, prin care se dispune și radierea debitorului din registrul în care este înmatriculat.

Art. 132. – (1) O procedură de reorganizare prin continuarea activității sau lichidare pe bază de plan va fi închisă, prin sentință, în urma îndeplinirii tuturor obligațiilor de plată asumate în planul confirmat. Dacă o procedură începe ca reorganizare, dar apoi devine faliment, aceasta va fi închisă în conformitate cu dispozițiile alin.(2).

(2) O procedură de faliment va fi închisă atunci când judecătorul-sindic a aprobat raportul final, când toate fondurile sau bunurile din averea debitorului au fost distribuite și când fondurile nereclamate au fost depuse la bancă. În urma unei cereri a lichidatorului, judecătorul-sindic va pronunța o sentință, închizând procedura, iar în cazul persoanelor juridice dispunând și radierea acestora.

Art. 133. – Dacă creanțele au fost complet acoperite prin distribuirile făcute, judecătorul-sindic va pronunța o sentință de închidere a procedurii de faliment și de radiere a debitorului din registrul în care este înmatriculat:

a) chiar înainte ca bunurile din averea debitorului să fi fost lichidate în întregime, în cazul în care toți asociații persoanei juridice sau persoana fizică, după caz, solicită acest lucru în termen de 30 de zile de la notificarea lichidatorului făcută administratorului special, urmând ca bunurile să treacă în proprietatea indiviză a asociaților/acționarilor, corespunzător cotelor de participare la capitalul social;

b) în toate celelalte cazuri, procedura se încheie numai după lichidarea completă a activului, eventualele sume reziduale ultimei distribuirii urmând a fi depuse într-un cont la dispoziția asociaților sau persoanei fizice, după caz.

Art. 134. – (1) În cazul procedurii deschise în urma formulării cererii introductive de către debitor, în condițiile art.32, dacă judecătorul-sindic constată, la expirarea termenului pentru înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor, că nu s-a depus nici o cerere, va pronunța o sentință de închidere a procedurii și de revocare a hotărârii de deschidere a procedurii.

(2) În cazul prevăzut la alin.(1), închiderea procedurii nu produce efectele prevăzute la art.137. Cu toate acestea, operațiunile de administrare, legal făcute asupra averii debitorului, își vor produce efectele, iar drepturile dobândite până la revocare rămân neatinse.

Art. 135. – Sentința de închidere a procedurii va fi notificată de judecătorul-sindic direcției teritoriale a finanțelor publice și oficiului registrului comerțului sau, după caz, registrului societăților agricole unde debitorul este înmatriculat, pentru efectuarea mențiunii.

Art. 136. – Prin închiderea procedurii, judecătorul-sindic, administratorul/lichidatorul și toate persoanele care i-au asistat sunt descărcați de orice îndatoriri sau responsabilități cu privire la procedură, debitor și averea lui, creditorii, titularii de garanții, acționari sau asociați.

Art. 137. – (1) Prin închiderea procedurii de faliment, debitorul persoană fizică va fi descărcat de obligațiile pe care le avea înainte de intrarea în faliment, însă sub rezerva de a nu fi găsit vinovat de bancrută frauduloasă sau de plăți ori transferuri frauduloase; în astfel de situații, el va fi descărcat de obligații numai în măsura în care acestea au fost plătite în cadrul procedurii, cu excepția cazului prevăzut la art.76 alin.(1) pct.3.

(2) La data confirmării unui plan de reorganizare, debitorul este descărcat de diferența dintre valoarea obligațiilor pe care le avea înainte de confirmarea planului și cea prevăzută în plan.

(3) Descărcarea de obligații a debitorului nu atrage descărcarea de obligații a fidejursorului sau a codebitorului principal.

CAPITOLUL IV

Răspunderea membrilor organelor de conducere

Art. 138. – (1) La cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului, judecătorul-sindic poate dispune ca o parte a pasivului debitorului, persoană juridică, ajuns în stare de insolvență, să fie suportată de membrii organelor de supraveghere din cadrul societății sau de conducere precum și de orice altă persoană care a cauzat starea de insolvență a debitorului, prin una dintre următoarele fapte:

a) au folosit bunurile sau creditele persoanei juridice în folosul propriu sau în cel al unei alte persoane;

b) au făcut acte de comerț în interes personal, sub acoperirea persoanei juridice;

c) au dispus, în interes personal, continuarea unei activități care ducea, în mod vădit, persoana juridică la încetarea de plăți;

d) au ținut o contabilitate fictivă, au făcut să dispară unele documente contabile sau nu au ținut contabilitatea în conformitate cu legea;

e) au deturnat sau au ascuns o parte din activul persoanei juridice ori au mărit în mod fictiv pasivul acesteia;

f) au folosit mijloace ruinătoare pentru a procura persoanei juridice fonduri, în scopul întârzierii încetării de plăți;

g) în luna precedentă încetării plăților, au plătit sau au dispus să se plătească cu preferință unui creditor, în dauna celorlalți creditori.

(2) Aplicarea dispozițiilor alin.(1) nu înlătură aplicarea legii penale pentru faptele care constituie infracțiuni.

(3) Comitetul creditorilor poate cere judecătorului-sindic să fie autorizat să introducă acțiunea prevăzută la alin.(1), dacă administratorul judiciar sau lichidatorul a omis să indice, în raportul său asupra cauzelor insolvenței, persoanele culpabile de starea de insolvență a patrimoniului debitorului persoană juridică, ori dacă acesta a omis să formuleze acțiunea prevăzută de alin.(1) și răspunderea persoanelor la care se referă alin.(1) amenință să se prescrie.

(4) În caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin. (1) este solidară, cu condiția ca apariția stării de insolvență să fie contemporană sau anterioară perioadei de timp în care și-au exercitat mandatul sau în care au deținut poziția care ar fi putut cauza insolvența. Persoanele în cauză se pot apăra de solidaritate dacă, în organele colegiale de conducere ale persoanei juridice, s-au opus la actele sau faptele care au cauzat insolvența sau au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvența și au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziția lor la aceste decizii.

Art. 139. – Acțiunea prevăzută la art.138 se prescrie în termen de 3 ani de la data la care a fost cunoscută sau trebuia cunoscută persoana care a cauzat apariția stării de insolvență, dar nu mai devreme de 2 ani de la data hotărârii de deschidere a procedurii.

Art. 140. – Sumele depuse potrivit dispozițiilor art.138 alin.(1) vor intra în averea debitorului și vor fi destinate, în caz de reorganizare, completării fondurilor necesare continuării activității debitorului, iar în caz de faliment, acoperirii pasivului.

Art. 141. – (1) Odată cu cererea formulată conform art. 138 alin.(1) sau, după caz, art. 138 alin.(3), administratorul judiciar sau lichidatorul ori, după caz, comitetul creditorilor, va putea cere judecătorului-sindic să instituie măsuri asigurătorii asupra bunurilor din averea persoanelor urmărite conform art. 138. Fixarea unei cauțiuni de 10% din valoarea pretențiilor este obligatorie.

(2) Cererea de măsuri asigurătorii poate fi formulată și ulterior introducerii acțiunii prevăzute la art.138.

Art. 142. – (1) Executarea silită împotriva persoanelor prevăzute la art.138 alin.(1) se efectuează de către executorul judecătoresc, conform Codului de procedură civilă.

(2) După închiderea procedurii falimentului, sumele rezultate din executarea silită vor fi repartizate de către executorul judecătoresc, în conformitate cu prevederile prezentei legi, în temeiul tabelului definitiv consolidat pus la dispoziția sa de către lichidator.

CAPITOLUL V

Infracțiuni și pedepse

Art. 143. – (1) Constituie infracțiunea de bancrută simplă și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă neintroducerea sau introducerea tardivă, de către debitorul persoană fizică ori de reprezentantul legal al persoanei juridice debitoare, a cererii de deschidere a procedurii în termen, care depășește cu mai mult de 6 luni termenul prevăzut la art.27.

(2) Constituie infracțiunea de bancrută frauduloasă și se sancționează cu pedeapsă de la 6 luni la 5 ani fapta persoanei care:

a) falsifică, sustrage sau distruge evidențele debitorului ori ascunde o parte din activul averii acestuia;

b) înfățișează datorii inexistente sau prezintă în registrele debitorului, în alt act sau în situația financiară sume nedatorate, fiecare dintre aceste fapte fiind săvârșite în fraudă creditorilor;

c) înstrăinează, în fraudă creditorilor, în caz de insolvență a debitorului, o parte din active.

Art. 144. – (1) Infracțiunea de gestiune frauduloasă, prevăzută la art.214 alin.(1) din Codul penal, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 8 ani, atunci când este săvârșită de administratorul judiciar ori lichidatorul averii debitorului, precum și de orice reprezentant sau prepus al acestuia.

(2) Infracțiunea de gestiune frauduloasă, prevăzută la art.214 alin.(2) din Codul penal, se pedepsește cu închisoare de la 5 la 12 ani, atunci când este săvârșită de administratorul judiciar ori lichidatorul

averii debitorului, precum și de orice reprezentant sau prepus al acestuia, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

(3) Tentativa infracțiunilor prevăzute la alin.(1) și (2) se pedepsește.

Art. 145. – (1) Însușirea, folosirea sau traficul de către administratorul judiciar ori lichidatorul averii debitorului, precum și de orice reprezentant sau prepus al acestuia de bani, valori ori alte bunuri pe care le gestionează sau le administrează constituie infracțiunea de delapidare și se pedepsește cu închisoare de la unu la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) În cazul în care delapidarea a avut consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 10 ani la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

(3) Tentativa infracțiunilor prevăzute la alin.(1) și (2) se pedepsește.

Art. 146. – Fapta persoanei care, în nume propriu sau prin persoane interpușe, solicită înregistrarea unei cereri de admitere a unei creanțe inexistente asupra averii debitorului se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

Art. 147. – Refuzul debitorului persoană fizică sau al administratorului, directorului, directorului executiv sau al reprezentantului legal al debitorului, persoană juridică, de a pune la dispoziție judecătorului-sindic, administratorului judiciar sau lichidatorului, în condițiile prevăzute la art.35, documentele și informațiile prevăzute la art.28 alin.(1) lit.a)-f) sau împiedicarea acestora, cu rea-credință, de a întocmi documentația respectivă se pedepsește cu închisoare de la un an la 3 ani sau cu amendă.

Art. 148. – Infracțiunile prevăzute la art.143-147 se judecă în primă instanță de tribunal, cu celeritate.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 149. – Dispozițiile prezentei legi se completează, în măsura compatibilității lor, cu cele ale Codului de procedură civilă, Codului civil, Codului comercial român și ale Legii nr.637/2002 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat în domeniul insolvenței.

Art. 150. – Cuantumul amenzilor prevăzute de prezenta lege se va modifica periodic, prin hotărâre a Guvernului, în funcție de indicele inflației.

Art. 151. – Procedura aplicabilă regiilor autonome aflate în stare de insolvență se va stabili prin lege specială.

Art. 152. – Orice referire, în actele normative existente, la data intrării în vigoare a prezentului act normativ, la Legea nr.64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului și orice trimitere la actul normativ menționat se vor considera ca referire/trimitere la prezenta lege și/sau la secțiunile corespunzătoare din prezenta lege, după caz.

Art. 153. – În toate actele normative în care figurează termenul *insolvabilitate* în contextul procedurilor de reorganizare și de faliment, cu sau fără referire la Legea nr.64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, se înlocuiește cu aceea de *insolvență*.

Art. 154. – La art.2 din Legea nr.149/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr.64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, precum și a altor acte normative cu incidență

asupra acestei proceduri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.424 din 12 mai 2004, și în toate actele normative subsecvente, sintagma *Buletinul procedurilor de reorganizare judiciară și faliment* va fi înlocuită cu sintagma *Buletinul procedurilor de insolvență*.

Art. 155. – În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, va fi adoptat, prin ordin al ministrului justiției, *Manualul privind bunele practici în aplicarea procedurii insolvenței*.

Art. 156. – (1) Prezenta lege intră în vigoare la 90 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Citarea, comunicarea oricăror acte de procedură, a convocărilor notificărilor prin Buletinul procedurilor de insolvență, conform art. 7 din prezenta lege, vor fi efectuate și potrivit Codului de procedură civilă pe durata a 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) La data intrării în vigoare a prezentei legi, Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, art. 282 din Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice altă dispoziție contrară se abrogă.

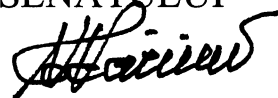
Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor articolului 75 și ale articolului 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

Daniela Popa

PREȘEDINTELE
SENATULUI

Nicolae Văcăroiu

București, 5 aprilie 2006
Nr. 65